

IS SEKS
ZONDE?

**IS SEKS
ZONDE?**

Dit boekje mag niet verkocht worden. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Copyright © 1980 Worldwide
Church of God
Alle rechten voorbehouden

Inhoud

Hoofdstuk een	
De schrikwekkende feiten	6
Hoofdstuk twee	
God schiep seks	10
Hoofdstuk drie	
Seks in de geschiedenis	15
Hoofdstuk vier	
Seksuele wetten — vroeger en nu	21
Hoofdstuk vijf	
Sodom—vroeger en nu	28
Hoofdstuk zes	
Is het celibaat christelijk?	36
Hoofdstuk zeven	
Seks en het gezin	43
Hoofdstuk acht	
Gods bedoeling met seks	54

De schrikwekkende feiten

Hoe wij hier zijn gekomen is het gevolg van een proces waarover de medische wetenschap ons kan inlichten en waarin op school wordt onderwezen. De kinderen komen het „op straat” aan de weet, teenagers leren het via alle vormen van de moderne communicatiemedia, en films geven het door aan iedereen die 16 jaar en ouder is. Maar hoe werd deze kennis toegepast? Enkele ontvullende statistieken kunnen u het antwoord geven.

Er zijn in de Verenigde Staten ruim tien miljoen homoseksuelen; ruim drie miljoen in Groot-Brittannië en 7 à 800.000 in Nederland; de meeste „voortstrevende” landen hebben eveneens een verhouding van 1 : 20. In de cijfers van de Verenigde Staten zijn ongeveer twee en een half miljoen mannelijke homoseksuelen begrepen (mannen zonder duidelijke seksuele belangstelling voor vrouwen), een miljoen lesbische vrouwen, en ruim zes miljoen biseksuelen (mannen en vrouwen die zowel homo- als heteroseksuele verlangens hebben).

Elk jaar worden er alleen al in de Verenigde Staten ongeveer 500.000 onwettige kinderen geboren. In Nederland waren dat er in 1978 5.290 op een totaal aantal geborenen van 175.550. Men schat dat in Amerika één op de zeven meisjes in de leeftijd van 12 tot 17 jaar een buitenechtelijk kind ter wereld brengt — en dat in verhouding viermaal zoveel zwarte als blanke meisjes ongetrouwd de ervaring van een zwangerschap zullen ondergaan. Dit is geen racistische statistiek. Het aantal onwettige kinderen zou bij de welvarende blanken veel hoger zijn zonder de mogelijk-

heid van abortus (er zijn in de VS meer dan een miljoen legale abortussen per jaar; in Nederland vinden er jaarlijks zo'n 70.000 „illegale zwangerschapsonderbrekingen” plaats), zonder de grotere beschikbaarheid van anticonceptiemiddelen, illegale adopties (die bij blanken veel gemakkelijker zijn), en zonder de gedwongen huwelijken van jonge meisjes die zwanger zijn.

Volgens dr. F. van Spanje, voorzitter van de Nederlandse Stichting tot Bestrijding van Geslachtsziekten, groeit het aantal gevallen van geslachtsziekte onrustbarend: in 1978 werden in Nederland bijna 10.000 gevallen van gonorrhoea geconstateerd. Het totale aantal gevallen van geslachtsziekte in Nederland is waarschijnlijk vele malen groter, maar het is niet in exacte cijfers te vangen omdat het verborgen blijft, aldus dr. van Spanje. Geslachtsziekten vormen de grootste pandemie in de moderne geschiedenis, die de epidemieën van griep en geslachtsziekten van 1917 tot 1919 in de schaduw stelt, en die verantwoordelijk is voor meer infecties dan de volgende zes besmettelijke ziekten samen: hepatitis, bof, mazelen, roodvonk, angina en tuberculose. Voor een uitvoerige verhandeling over de ernst van geslachtsziekten, kunt u ons schrijven om ons gratis Engelstalige artikel *The Silent Epidemic*.

Iedere dag worden er in de VS 2.500 echtscheidingen uitgesproken, meestal te wijten aan seksuele problemen die worden betiteld als „psychische wreedheid”. Dit betekent meer dan 900.000 echtscheidingen per jaar op twee miljoen huwelijken. Meer dan één op de vier huwelijken eindigt tegenwoordig in echtscheiding. Deze verhouding is slechts iets gunstiger in Groot-Brittannië, Canada en Australië, maar blijft toch nog zeer ernstig met een verhouding van één op vijf huwelijken dat in deze landen op echtscheiding uitloopt. In Nederland waren er in 1978 22.256 op een totaal van 89.090 huwelijken. In de meeste westerse landen loopt het aantal huwelijken dat faalt op tot drie op de vier als we scheidingen van tafel en bed, verlatingen, het plegen van overspel en gewoon ongelukkige huwelijken erbij rekenen.

De Kinsey-rapporten die ongeveer 25 jaar geleden in Amerika werden gepubliceerd, onthulden dat de helft van alle mannen hun vrouw weleens had bedrogen, meer dan een derde van alle mannen minstens eenmaal in hun leven bij een openlijke homoseksuele handeling betrokken was geweest en dat één op de zes plattelandsjongens seksueel contact met dieren had gehad. En dat was allemaal nog voor de seksuele revolutie van de jaren zestig.

Jaarlijks wordt in de VS tussen de 500 miljoen en een miljard dollar aan harde pornografie besteed. Het bedrag dat aan prostitutie wordt uitgegeven is evenwel nog hoger. Ook zijn er bij prostitutie meer mensen betrokken dan bij verkrachting, en van de laatste is het aantal gevallen in de laatste tien jaar verdubbeld. En deze cijfers en gegevens zouden heel goed als graadmeter voor de Westeuropese landen kunnen dienen.

Het heeft geen zin om met de feiten te sollen — overal om ons heen viert verziekte seks hoogtij.

De zee rondom ons

De Britse auteur Malcolm Muggeridge heeft terecht in *The New Statesman* opgemerkt dat „ieder hoekje en gaatje van het leven, van de wieg tot het graf van seks is doortrokken”. De Amerikaanse zeden, zegt hij (en hij had net zo goed 'westerse zeden' kunnen zeggen), zijn „doordrenkt met, zo niet ondergedompeld in seks”. Wij leven in een met seks verzadigde maatschappij, waaraan je je niet schijnt te kunnen onttrekken.

Waarom zouden wij dan de werkelijkheid van seks niet eens onder ogen zien en ons in het onderwerp verdiepen om uit te zoeken wat de werkelijke maatstaf van seksueel gedrag zou moeten zijn? Is seks zonde? Wat zijn de „juiste waarden”? Wie stelde deze vast en waarom? Zijn de wetten van seks even bindend als de wetten van de zwaartekracht, inertie, elektriciteit, energie, kracht of beweging? Met andere woorden, zullen ze u breken, als u ze breekt? Of kunt u zich overgeven aan iedere handeling die u maar wilt, met wie u maar wilt, en wanneer u maar wilt, en dan evengoed met een gelukkig, vervuld, plezierig leven ervan afkomen?

Indien al die akelige statistieken die hierboven werden vermeld ongedaan gemaakt konden worden, zou „vrije seks” dan vrij zijn? Indien door zorgvuldig toepassen van anticonceptie en hygiëne alle geslachtsziekten uitgedelgd konden worden, alle ongewenste zwangerschappen voorkomen konden worden, alle huwelijken „losse” en toevallige verbintenissen zouden worden die „zich weer binnen vijf jaar zouden opheffen”; indien de mensheid protectie boven passie stelde, zou vrije seks dan werken?

U kunt zelf het antwoord zien in het leven van de mensen om u heen. Heeft partnerruil en overspel meer dan slechts een oppervlakkige schijn van „spel”? Het is bekend dat die enkele extreme losbandigen die hebben deelgenomen aan groepsseksorgiën, totaal blasé zijn van de seksuele handeling en van het

leven zelf. Kijk naar de vruchten in het leven van de mensen.

In veel gevallen ziet u een traumatische geestestoestand, wanhoop, onvermogen om met andere typen mensen op een vertrouwelijke manier om te gaan, om een baan te behouden, of de mensheid te helpen. U ziet mensen die in zichzelf gekeerd zijn als een pijnlijk naar binnen gegroeide teennagel, alleen geïnteresseerd het „ik” te behagen. U ziet tieners met een lege blik in hun ogen en volwassenen die het leven niet aankunnen.

Ondanks de psychische terugslag, denkt de mens zonder kleerscheuren te kunnen ontkomen aan de gevolgen van verkeerde seksuele praktijken als hij maar fysiek „voorzichtig” is. Ondanks die enkele „voorzichtige” mensen, ontkomt de grote meerderheid niet aan de fysieke straffen voor verkeerde seksuele gebruiken. Op de lijsten voor bijstanduitkeringen staan veel onwettige kinderen en kinderen wier ouders gescheiden zijn; de beroepsstatistieken wijzen uit dat veel jongemannen voortijdig de school hebben verlaten om te trouwen met een reeds zwangere bruid; ziekenhuizen moeten het hoofd bieden aan een groeiend aantal gevallen van geslachtsziekte en abortus.

Er is een oorzaak voor al deze gevolgen! De maatschappij betaalt een ontzaglijke prijs doordat men de oorzaak van geluk en blijdschap over het hoofd ziet.

„Vrije seks” is niet vrij. De prijs is erg hoog.

God schiep seks

Wat zegt Gods Woord over seks? Onderschrijft de bijbel Victoriaanse preutsheid (die „in naam van het christendom” zegevierde), of juist de moderne tolerante houding ten aanzien van seksuele perversie (ook al „christelijk” genoemd)? Per slot van rekening wordt algemeen verondersteld dat de bijbel ten grondslag ligt aan de westerse religie.

De meeste mensen willen weliswaar erkennen dat de bijbel enkele „Gij-zult-nieten” betreffende seks bevat, maar zij denken tevens dat de bijbel zich in het algemeen afzijdig houdt van zo'n „smerig” en gênant onderwerp.

Juist het tegendeel is waar. Nergens in de bijbel wordt de seksdaad, als zodanig, een zonde genoemd.

De bijbel is het handboek van de Maker voor zijn produkt, de mensheid, en aangezien seks een belangrijk bestanddeel is van het leven en de geschiedenis van de mens, treft men in de bijbel talrijke instructies en voorbeelden aan met betrekking tot seks. Bijna iedere hoofdpersoon in de bijbel raakte verwickeld in omstandigheden die ons een les over seks leren.

Moet de bijbel onder censuur?

Enige tijd geleden werd in Californië in de V.S. een wetsontwerp verworpen dat een strenge censuur wilde instellen. Eén van de bezwaren die de tegenstanders ervan naar voren brachten was dat de bijbel weleens gecensureerd zou moeten worden, indien het voorstel werd aangenomen.

Te beginnen met het verhaal van de naaktheid in de hof van

Eden, tot en met de verhalen van Simson en Delila of David en Bathseba, tot zelfs de nieuwtestamentische vermeldingen van incest in de Kerk te Korinthe, staat de bijbel boordevol instructies over seks en voorbeelden ter lering.

Elk onwettig seksueel treffen in de bijbel leert ons een belangrijke morele les. Simsons losbandigheid met mooie Filistijnse vrouwen bijvoorbeeld, kostte hem uiteindelijk zijn ogen, en tenslotte zijn leven. Davids overspel met Bathseba resulteerde in de geboorte en dood van zijn zoontje, de opstand en vroegtijdige dood van nóg een zoon en de openbare verkrachting van zijn eigen vrouwen (2 Sam. 12:7-14). Weliswaar had David diep berouw van zijn misdaad (2 Sam. 12:13 en Psalm 51), maar wat een vreselijke fysieke straf moest hij ervoor betalen.

De bijbel vertelt ook over het ternauwernood ontsnappen van Lot uit Sodom en de daarop volgende incestueuze „verkrachting” door zijn dochters, over de 700 vrouwen en 300 bijvrouwen van Salomo. Hij geeft het Hooglied van Salomo weer en beschrijft het verbond van de besnijdenis. Al deze voorbeelden duiden op een God die niet preuts is in het beschrijven van seksuele aangelegenheden.

Behoren deze verslagen gecensureerd te worden, of zijn ze van enig „maatschappelijk nut”?

In zekere zin is de bijbel al gecensureerd door de vertalers in de uitgave van de Statenvertaling. De concrete en openhartige Hebreeuwse teksten die God inspireerde, zijn vertaald in betrekkelijk „onschuldige” eufemismen van het 17e eeuwse Nederlands. Vreemd genoeg echter werd zelfs deze betrekkelijk preutse versie van de bijbel in het Victoriaanse tijdperk, nog als tamelijk vulgair beschouwd. Zo gaf in Engeland Noah Webster (van het beroemde woordenboek) in 1833 een gewijzigde versie uit van de King James-vertaling, waaruit zulke „schokkende” woorden waren geschrapt als baarmoeder, ontucht, hoer en dergelijke (waarvan sommige al een eufemistische weergave van het oorspronkelijke Hebreeuws waren). Onan „verdiert zijn zaad” niet langer (op zich al een gekuiste vertaling), maar hij „verijdelde het doel”. Gelukkig zijn wij tegenwoordig niet meer aangewezen op uitgaven van de bijbel als die van Noah Webster.

Is de bijbel pornografie?

Nee, de bijbel is geen pornografie, omdat het juiste gebruik van seks niet smerig is.

De bijbel is geen pornografie, aangezien God om de mens te instrueren met zorg zijn woorden heeft gekozen, en geen gebruik gemaakt heeft van suggestieve afbeeldingen. Intieme details zijn weggelaten; het doel is het geven van geestelijke instructie, en niet de verkoop van bijbels. De bijbel is waarheidsgetrouw over seks. Zij blaast de zaak niet onevenredig op teneinde de zinnen te prikkelen. De bijbel geeft voorbeelden en algemene principes, en laat het aan elk echtpaar zelf over de aangename details in te vullen. („Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld”, zegt Hebrëeën 13:4).

Vele godsdiensten hebben gewoonlijk onderwezen dat seksuele zonden op de een of andere wijze erger zijn dan andere zonden. Het valt niet te ontkennen dat seksuele zonde inderdaad een zonde is, en dat het u fysiek, mentaal, moreel en geestelijk kwetst, maar seksuele zonde te laten gelden als de ergste van alle zonden die men kan begaan, of deze te maken tot een onvergeeflijke zonde, is de waarheid verdraaien (Jakobus 2:10 verklaart dat elke zonde de dood verdient). Jezus vergaf menige prostituée en zei dat de verdorven mensen van Sodom en Gomorra het in de algemene opstanding gemakkelijker zouden hebben dan de eigengerechte Farizeeën van zijn tijd. Dit wil zeggen dat eigengerechtigheid minstens „zondig” is als een seksuele zonde, en dat het moeilijker is om zich ervan te bekeren.

Hoe God seks schiep

Is God preuts? Wendde Hij zijn ogen af van de naakte man en vrouw, die Hij had geschapen, of keek Hij juist naar hun zojuist geschapen lichamen en zei: „Uitstekend”? En is ook het verlangen en de aantrekkingskracht tussen de seksen ingebouwd door God? Of is het misschien een zonde, het gevolg van de een of andere mysterieuze „zondeval” van de mens?

God had de mensen ook zo kunnen scheppen dat zij zich zouden reproduceren zoals sommige planten of vissen dat doen. De mens zou dan net als een plant bijvoorbeeld een vinger kunnen afsnijden, die in de grond kunnen planten en een nieuw menselijk wezen zou eruit groeien. Of zoals sommige andere planten zou de mens zich kunnen reproduceren door het verspreiden van sporen of stuifmeel in de lucht, die op de wind naar een vrouw zouden zweven. Of de vrouw zou zoals de een of andere vis eieren kunnen leggen en de man zou later kunnen komen om die te bevruchten. Ook deze seksuele systemen heeft God geschapen.

Maar God schiep speciaal ten behoeve van de mens een unieke manier van voortplanting binnen het huwelijk. Seks was niet alleen bestemd voor de voortplanting, maar ook voor de vreugde die het aan man en vrouw samen verschaft — om elkaar gedurende hun hele leven te kunnen beminnen.

Genesis 1:27 verklaart: „ . . . man en vrouw schiep Hij hen”. In vers 31 bevestigt God opnieuw de wijsheid dat Hij de mens mannelijk en vrouwelijk geschapen had, toen Hij keek naar alles wat Hij had geschapen en Hij zei dat het „zeer goed” was. Bij een naakte man en vrouw springt niets meer in het oog dan de geslachtsorganen. God zag het allemaal en zei dat seks „zeer goed” was.

Satan introduceert schaamte

Vele godsdiensten leren ronduit ofwel dat seks slecht is, ofwel dat seks slechts ten behoeve van de voortplanting is toegestaan. Sommige „christelijke” filosofen beweerden dat meditatie de hoogste vorm van aanbidding is. Seks is vleeselijk en slecht volgens hen, en het celibaat is de zuiverste vorm van menselijk bestaan.

Is dit nu wat de God van de bijbel leert? Absoluut niet! Maar welke god leert dit dan wel? Een god die seks haat — „de god van deze wereld” (2 Kor. 4:4), een god die seks in verband bracht met schaamte; een god die seks tot de „zondeval van de mens” verklaart. De naam van deze god is Satan, de tegenstander, de slang van Genesis 3. Een god die zelf geslachtloos is, niet in staat zich voort te planten.

(In een wereld die doordrongen is van anti-bovennatuurlijke vooroordelen is het niet „in” in een dergelijke „god” te geloven. Maar indien u voor uzelf wilt bewijzen dat er zowel een werkelijke God als een werkelijke duivel bestaat, schrijf ons dan om onze gratis boekjes *Bestaat God?* en *Heeft God een duivel geschapen?*)

De God van uw bijbel zegt dat verbieden te trouwen een leerstelling van demonen is (1 Tim. 4:1-3). De God van de bijbel zegt dat het huwelijksbed onbezoedeld moet zijn. De God van de bijbel gebiedt echtgenoten regelmatig seksuele gemeenschap te hebben „ . . . opdat niet de satan u verzoeke wegens (uw) gemis aan zelfbeheersing” (1 Kor. 7:5).

Satan verzoekt door middel van onthouding. Hij heeft de gehele wereld misleid (Openb. 12:9) met de zogenaamde „zondeval van de mens” in Genesis 3. Seks had niets te maken met de ongehoorzaamheid („val”) van Adam. Satan was degene die

viel (Lukas 10:18). Adam en Eva volgden Satan alleen maar. Het „zondeva”-idee is door en door heidens, overgeleverd door de Griekse filosofie.

Maar wat zegt Gods Woord? God schiep de man en de vrouw beiden naakt en „zij schaamden zich voor elkander niet” (Gen. 2:25). Hij zei hun elkaar „aan te hangen” (Gen. 2:24) wat een eufemisme van de Statenvertaling is voor geslachtsgemeenschap. De bijbel zelf interpreteert deze uitdrukking als zodanig in 1 Korinthe 6:16.

Satan was degene die het paar een schaamtegevoel over hun naakte lichaam bijbracht. Hoe weten we dit? Het allereerste dat God hun vroeg na hun zonde was „Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt?” (Gen. 3:11.) God had het hun niet gezegd. De slang (Satan — Openb. 12:9) was het enige wezen dat tot hen gesproken had (Gen. 3:1-5). Dit schaamtegevoel werd hun geleerd door Satan de duivel. Later vermeldt de bijbel dat God hen „kleepte” (het Hebreeuwse woord *labash*, dat „versierende kleding uitzoeken” betekent). Dit wil niet zeggen dat God beschaamd „hun naaktheid bedekte”; dan zou in het Hebreeuws het woord *kasah* gebruikt zijn.

Vanzelfsprekend keurt God openbare naaktheid niet goed. Wij moeten niet onze schaamstreek ontbloten of tonen, dan alleen in de beslotenheid van het huwelijk — de reden hiervoor is echter niet dat de schaamstreek die God ontworpen heeft, vernederend is of slecht, eerder dat het een kwestie van algemeen fatsoen en decorum is.

In de Statenvertaling staat: Adam „bekende” Eva (Gen. 4:1). Dit is een eufemisme voor het hebben van geslachtsgemeenschap. Het werkwoord „bekennen” echter geeft wel veel weer van de geweldige functie die seks binnen het huwelijk heeft. Een man en zijn vrouw in gemeenschap kennen elkaar in de diepste zin, en door elkaar liefde te geven worden zij steeds hechter in liefde verbonden.

Dit besluit het prachtige verhaal van Gods schepping van seks, en de tragedie die de eerste man en vrouw ervan hebben gemaakt onder de invloed van Satans „seks is schandelijk”-filosofie. De 6000-jarige geschiedenis van ’s mensen perversie van seks had een aanvang genomen.

Seks in de geschiedenis

Toen de kinderen van Adam zich vermenigvuldigden en de wereldbevolking toenam, raakte de oorspronkelijke bedoeling van seks in de vergetelheid. Ten tijde van Noach zag God van de mens dat „de begeerte van hun hart de hele dag naar het kwade uitging” (Gen. 6:5, *Willibrord-vert.*). Deze samenleving waarvan „het streven en trachten te allen tijde boos was” (*Prof. Obbink-vert.*) had ongetwijfeld zijn deel aan seksuele perversie en losbandigheid. De bijbel wijdt echter slechts enkele hoofdstukken aan deze hele periode van voor de zondvloed in de vorm van een zeer beknopte samenvatting van de belangrijkste gebeurtenissen waaruit ieder direct verslag van onwettig seksueel handelen is weggelaten. Laten wij daarom de „seks-geschiedenis” van de mens opnemen bij de tweede 2000 jaar.

Onwettige seks in Egypte

De meeste beschavingen van de oudheid werden machtig en welvarend als er een betrekkelijk strenge seksuele ethiek bestond. Maar dan, op het toppunt van hun macht verslapten deze maatstaven en de beschavingen raakten in verval te midden van wijdverspreide openbare zedeloosheid.

Egypte vormt daarop geen uitzondering. Vele „moderne” ideeën van de „nieuwe” moraal waren al gemeengoed ten tijde van de vroege dynastieën. Indien u weleens Egyptische fresco's heeft gezien, weet u dat pornografie niets nieuws is. Vrouwen waren dikwijls agressief in seksueel opzicht, zoals met veel

voorbeelden uit de literatuur van het oude Egypte kan worden aangetoond (zie: *The Literature of Ancient Egypt*, Yale Union Press, 1972). U hoeft niet verder te gaan dan Genesis 39 voor een levendig voorbeeld van een dergelijke Egyptische verleiderster in de persoon van de vrouw van Potifar die de jonge Jozef tracht te verleiden.

Seks speelde ook een belangrijke rol in de Egyptische magie en hekserij. Priesters, die soms als goden vermomd waren, maakten vaak seksueel misbruik van lichtgelovige vrouwen. Van koningin Hatsjepsot bijvoorbeeld werd verteld dat zij bij haar moeder was verwekt door de god Amon, maar van een „onbevleete ontvangenis” was eigenlijk geen sprake (zie: *Ancient Records of Egypt*, door James Henry Breasted, Vol. II, p. 80).

Tijdens latere dynastieën werd bloedschande zo algemeen onder de farao's dat velen van hen zeer vroeg stierven aan aangeboren afwijkingen. De algemeen bekende farao Toetanchamon is hiervan een treffend voorbeeld: hij stierf op 18-jarige leeftijd als gevolg van aangeboren gebreken. Vele latere farao's waren homoseksueel.

Het oude Griekenland: biseksuele problemen

Vele Grieken vergoddelijkten letterlijk het menselijk lichaam, in het bijzonder dat van de man. De oorspronkelijke Olympische Spelen werden naakt gehouden, terwijl de jeugdige mannelijke lichamen werden vereerd als het zinnebeeld van de Griekse „seksualiteit”. Evenals de Egyptenaren geloofden de Grieken dat hun goden door geslachtsgemeenschap met andere goden waren geboren. De *Theogonie* („Geboorte der goden”) van de Griekse dichter Hesiodus (8e eeuw v. Chr.) handelt over de paring, bloedschande, verkrachting en de orgiën die resulteerden in het Griekse pantheon van „goden”.

Zo gaven deze door de mens uitgedachte goden de Griekse burgers een voorbeeld van losbandigheid dat ijverig navolging vond. Het oude *Symposium* (diner) waarvan wel wordt gedacht dat het een literaire verhandeling was, was in feite een drinkgelag en een seksorgie voor mannen. Overal waren bordelen; en *hetaerae* waren (zoals de „call-girls” van nu) de welopgevoede maitresses van de militaire en intellectuele leiders.

Maar veel Griekse mannen hadden meer dan een vrouwelijke maitresse. Zij hadden bovendien hun eigen „knaap”. De Grieken beschouwden de mens als van nature biseksueel. Een relatie van een oudere geleerde met een jongeman was heel gewoon:

Een aantal Griekse filosofen had een openlijke relatie met jongemannen. De grote Solon (ca. 590 v.Chr.) die onder onze moderne wetgevers bekendheid geniet, was de eerste Griekse politicus die „liefde voor jongens” (*pederastie*) legaliseerde, en hij gaf aan hen die homoseksualiteit bedreven macht door hun speciale burgerrechten toe te kennen. In het militaristische Sparta hadden 12-jarige jongens een oudere, mannelijke minnaar, meestal hun commandant. De redenering was, precies als vandaag, „geboortebeperving”.

In Griekenland was homoseksualiteit echter niet tot mannen beperkt. Vrouwen op het eiland Lesbos hielden nagenoeg alleen van vrouwen (vandaar het woord „lesbisch”). De dichteres Sappho (ca. 600 v.Chr.) leidde op Lesbos een school voor haar minnaressen.

De Griekse redenaar Diogenes (van Sinope) verklaarde de „nieuwe moraal” van Griekenland als volgt:

Diogenes maakte van openbare masturbatie een cynische mode, en hij hechtte aan bloedschande geen enkele betekenis . . . geslachtelijke gemeenschap is met hen die er van gediend zijn; en wat homoseksuele aangelegenheden betreft zal de wijze diegene beminnen die slechts hij liefde waardig acht . . . Diogenes stelde ook dat geslachtelijke gemeenschap een kwestie van overeenkomst tussen de betrokken partijen is. Het is voldoende indien een man een vrouw kan overhalen . . . het enige huwelijk dat hij erkent is dat door wederzijdse instemming tot geslachtsgemeenschap. Het moet de man toegestaan zijn met veel vrouwen gemeenschap te hebben — vrouwen behoren „gemeenschappelijk bezit” te zijn — en naar men mag aannemen met net zo veel of zo weinig als zij wensen. Vanzelfsprekend staat Diogenes ook homoseksuele relaties toe . . . De cynische opvatting is, dat, tenminste onder de intelligentsia, aan iedere daad en iedere relatie de vrije keuze der partijen ten grondslag ligt . . . vrouwen bezitten dezelfde rechten (J.M. Rist, *Stoic Philosophy*, Cambridge University Press, 1969, pp. 56-60).

Wat een treffende gelijkenis met de „nieuwe” moraal van vandaag.

Het Romeinse Rijk: seksueel ziek

Het vroege Romeinse Rijk was moreel sterk, waardoor Rome zich naar het toppunt van zijn macht kon ontwikkelen. Na het ontstaan van het keizerrijk bereikten de zeden wat wellicht het absolute dieptepunt mag heten. De Romeinse filosoof Seneca

(1e eeuw n.Chr.) schreef: „Wellust is de primaire behoefte, en de vervulling daarvan de belangrijkste factor in het maatschappelijk bestel”.

Veel van de keizers zelf, de zogenaamde leiders van het volk, waren wellicht de meest verdorven wezens van alle Romeinen. Behalve dat Nero veelvuldig bloedschendinge contacten met zijn moeder had, liet hij eens een jongen, Sporus, door middel van chirurgische ingrepen in een meisje veranderen. Hij organiseerde een huwelijksplechtigheid met dit jonge „het”, met bruidssluier en al. Toen zijn homoseksuele perversie later niet meer toereikend was om hem te bevredigen, viel Nero in de huid van wilde dieren gestoken, de geslachtsdelen aan van mannen en vrouwen die aan een paal waren vastgebonden. Uiteindelijk kon zelfs sadisme de afgestompte seksuele begeerte van de keizer niet meer opwekken.

Nero was beslist niet de enige, ofschoon zijn naam nog altijd staat voor ontaard leiderschap. Caligula bezondigde zich ook aan bloedschande en andere perversiteiten; keizer Hadrianus trouwde met een jonge Griekse page, terwijl orgiën een gewone keizerlijke bezigheid waren. Tenslotte waren maagden zo schaars dat meisjes in de leeftijd van 7 tot 10 jaar in de keizerlijke „dienst” werden ingelijfd als de enige nog overgebleven maagden.

Abortus was een wijdverspreide praktijk. En het „moderne” verschijnsel van het transeksualisme was eveneens gewoon in Rome. „Hybridische mannen en vrouwen . . . verlangden geheel in vrouwen te worden veranderd en zij gingen ertoe over hun geslachtsorganen te verminken . . .” (Philo, *The Special Laws*, III, pp. 39-42).

Een dergelijke ontaarde seksualiteit droeg in belangrijke mate bij tot de val van het oude Rome. (Voor een volledig gedocumenteerde uiteenzetting van het verval en de ondergang van het Romeinse Rijk en de grote betekenis ervan voor de wereld van vandaag, kunt u, als u de Engelse taal machtig bent, ons schrijven om ons gratis boekje *The Modern Romans*.)

Van „romantiek” tot „preutsheid”

Over-romantische liefde ontstond in het Frankrijk van de twaalfde eeuw. De vrouw werd geïdealiseerd niet zozeer als lustobject maar als een mysterieus edel wezen wier gunst door middel van ridderlijke daden moest worden gewonnen. Stoere jeugdige ridders plachten met mythische draken, reuzen en boosaardige magiërs te vechten, of bergen te beklimmen, rivie-

ren over te steken en bewaakte kastelen binnen te dringen; soms lieten zij zelfs het leven in de strijd om de blanke hand van de verafgode jonkvrouw.

Deze liefdesvorm had echter heel weinig uit te staan met huwelijk en gezin. Er bestonden maar weinig van die sprookjesprinsen en er waren er nog minder die na één verovering een geregeld leven gingen leiden. De Franse schrijver Andreas Capellanus (André le Chapelain) schreef rond het jaar 1200 in *De Amore* („Over de liefde”) dat „er geen liefde tussen getrouwde mensen kan bestaan”.

De middeleeuwse paleisintriges en hofromances onder de vorstelijke personen van Frankrijk, Spanje, Engeland en Oostenrijk zijn welbekend bij de lezers van historische romans.

De „Victoriaanse preutsheid” diende er slechts toe om deze seksuele losbandigheid weg te moffelen. Seks mag dan in de hoogste kringen z.g. taboe geweest zijn, maar dezelfde bolhoedgentlemen gingen maar al te vaak op de heimelijke toer langs de meer dan 800 bekende bordelen van Londen, of namen deel aan de bizarre avonturen van semi-geheime hekserij-, seks- en magie-geenootschappen, zoals de Hellfire Club of London. „Bloedschande was een algemene praktijk tijdens de bijeenkomsten. Onnodig te zeggen dat veel van de mannelijke deelnemers op zeer vroege leeftijd reeds impotent werden, en dat er verscheidenen aan venerische ziekten zijn overleden” (Arthur Lyons, *The Second Coming*, New York, 1972).

Alle pretenties van preutsheid ten spijt is geen enkele maatschappij vrij geweest van dergelijke seksuele uitpattingen.

De laatste vijftig jaar

In oorlogstijd kelderden onvermijdelijk de zeden onder de jonge mannen van een natie. De Eerste Wereldoorlog vormde de aanzet tot de openlijke zedeloosheid van de twintigste eeuw. De grootste geregistreerde epidemie van geslachtsziekten van de laatste tijd (afgezien van de huidige „pandemie” die sinds 1970 woedt) trof praktisch alle legers gedurende de laatste jaren van de Eerste Wereldoorlog. De legercommandanten die bordelen bij de frontlinies opzetten, brachten hierin weinig verandering.

De oorlog moedigde de filosofie aan van „laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij”; hierdoor werd het invoeren van seks op het toneel en in de eerste films aangemoedigd. Liedjes als Lili Marlene, spionage met de beruchte Mata Hari — het was allemaal een deel van deze mode.

In de Verenigde Staten zorgde het drankverbod voor een rechtschapen façade, maar daadwerkelijk moedigde het de dranksmokkel, de prostitutie en het vaak met seks te maken hebbende gangsterdom aan. Zelfs stomme films waren gewaagd. Ofschoon er in de jaren dertig een strenge filmkeuring kwam, zorgde de Tweede Wereldoorlog voor een verdere uitholling van de morele normen. Maar met de tieners van de „na-oorlogse geboortegolf” kwam de seksuele revolutie van de jaren zestig pas goed op gang. De hippies van de „vrije seks” brachten de zeden nog verder omlaag tot aan hun dieptepunt in de jaren zeventig.

Tolerantie ten aanzien van bijna elke vorm van seks tussen volwassenen is de huidige maatstaf van het moderne Egypte, het moderne Griekenland, het moderne Rome en het moderne Sodom, die tegenwoordig in veel landen wordt gehanteerd. Iedere denkbare handeling wordt openlijk op het witte doek afgebeeld voor „boven de 16”. Hoewel er maar zeer weinig barrières in seksuele aangelegenheden zijn overgebleven, zijn er toch nog enkele: geen moderne natie heeft nog de volledige ontaarding van Rome, Athene, Sodom of het oude Egypte bereikt.

Zal die tijd weldra komen? Zullen Amerika en Europa spoedig die oude naties in seksuele perversie evenaren? Hoe kunnen wij bepalen welke seksuele daad „ziek” of „zonde” is, of een misdaad tegen de natuur, de mensheid en God?

De volgende twee hoofdstukken zullen deze vragen beantwoorden.

Seksuele wetten — vroeger en nu

Wat is een „seksuele misdaad”? Is er verschil tussen seksuele zonde en seksuele misdaad? Wat te denken van die zogenaamde misdaden „zonder slachtoffers”, waarbij de betrokken partijen elkaars toestemming hebben. Wanneer is seks „tegennatuurlijk”, wanneer tegen de medemens of tegen God gericht? Roepen de seksuele wetten van de mens seksuele misdadigers werkelijk een halt toe?

Dit hoofdstuk geeft een duidelijk antwoord op deze verwarrende vragen. Onze titel — „Is seks zonde?” — heeft direct betrekking op seksuele misdaden, seksuele wetten en op de wetsovertreders hiervan in de maatschappij. Persoonlijke moraliteit en publieke moraliteit zijn onverbrekkelijk met elkaar verbonden.

Asociale seks

Seksuele misdaden met slachtoffers (verkrachting, voyeurisme, exhibitionisme, kinderverkrachting etc.) worden in de moderne samenleving algemeen veroordeeld en vervolgd. Ze zijn asociaal, dat wil zeggen tegen één of meer personen gericht. Dergelijke misdaden worden door de bijbel krachtig veroordeeld evenals door de meeste samenlevingen van vandaag, om dezelfde vanzelfsprekende redenen als die welke ten grondslag liggen aan de vervolging van moord of roofoverval. Ze schenden de persoonlijke rechten, in dit geval het *recht* om de eigen seksuele partner te kiezen.

Verkrachting is de meest gevreesde en schandelijke van

genoemde asociale seksuele misdaden. In de tien jaar voorafgaande aan 1970 nam het aantal gevallen van verkrachting in de Verenigde Staten met 120 procent toe tot 37.500 gerapporteerde gevallen per jaar; men schat echter dat drie op de vier gevallen om persoonlijke redenen niet worden gemeld. Het waarschijnlijke aantal verkrachtingen in de Verenigde Staten komt daarmee op rond de 150.000 per jaar.

De huidige wetten op verkrachting stemmen overeen met die welke God aan Israël gaf in het wetboek de *Torah* (de eerste vijf boeken van de bijbel). Evenals nu, moest een vrouw gillen of op een andere wijze weerstand bieden teneinde kenbaar te maken niet medeplichtig te zijn, aangezien de grens tussen verkrachting en een op geweld uitlopende romance dikwijls nogal vaag is. Wanneer de dader echter schuldig bleek te zijn, was de bijbelse straf streng. Verkrachting werd gelijkgesteld aan moord (Deut. 22:25-26).

De doorsnee verkrachting die vervolgd wordt, is weloverwogen gepland (75 procent van alle gevallen), wordt niet uitgelokt door de kleding of het gedrag van een vrouw, wordt bovendien uitgevoerd tegen een rasgenoot (95 procent), en is in veel gevallen tegen een bekende gericht (30 procent). De stereotype verkrachter is een oudere tiener en het slachtoffer een jongere tiener, maar meer dan 40 procent van de verkrachters is getrouwd en heeft een sadistische inslag. Deze mensen zijn geestesziek en worden doorgaans veroordeeld tot psychiatrische behandeling.

Een meer algemene asociale seksuele misdaad is kinderaanranding. Men schat dat een miljoen van dergelijke gevallen per jaar in de V.S., die hier ook weer kunnen dienen als graadmeter voor West-Europa, plaatsvindt, waarvan enkele tientallen uitlopen op het vermoorden van het kind. Het veel belasterde type van de „vieze oude man” vertegenwoordigt slechts vijf procent van de daders; de overgrote meerderheid van de aanranders zijn jonge mannen (van wie velen getrouwd) tussen de 15 en 40 jaar — tragisch genoeg vaak een familielid of vriend van het slachtoffer.

„Passieve” seksuele overtreders zijn zij die graag seks willen zien (voyeurs of gluurders), of willen laten zien (exhibitionisten), of perverse taal willen uitslaan over seks (obscene opbellers). Het zijn doorgaans tamelijk introverte mensen; zij willen niet iemand rechtstreeks kwetsen. Maar de ernstige overlast die zij veroorzaken is wel degelijk een asociale handeling die vervolg verdient en hulp van daartoe bevoegde personen.

Neem voorzorgsmaatregelen tegen verkrachting

Het aantal gevallen van verkrachting, de misdaad die door vrouwen het meest gevreesd wordt, neemt onrustbarend toe zonder dat er op korte termijn een einde aan deze toename in zicht is.

Met het oog op dit pessimistische vooruitzicht doen vrouwen er goed aan de volgende voorzorgsmaatregelen tegen verkrachting te nemen:

Indien u alleen woont of een appartement met een andere vrouw deelt, maak dat dan niet bekend. Gebruik uw voorletters i.p.v. uw volledige naam in de hal, het telefoonboek of bij uw brievenbus: A. Jansen i.p.v. Annie Jansen.

Houd altijd een ketting op de deur. Koop er een als u er nog geen heeft. Doe de deur niet open voor leveranciers of vreemden. Als zij een pakje voor u hebben, vraag dan of zij het bij de deur willen neerzetten. Vraag legitimatiepapieren voordat u de deur opent voor afgesproken zakelijke bezoeken.

Doe de deur op slot ook al gaat u maar voor even weg.

Denk er eens over een hond te nemen. Deze kan u een zekere mate van bescherming bieden.

Laat, om gluurders niet aan te moedigen, aan de voor- en/of achterzijde van uw huis een lamp branden en doe de gordijnen 's avonds dicht.

Vermijd 's avonds het gebruik van een wasvertrek beneden in een flatgebouw als u alleen bent.

Vermijd het dragen van onthullende kleding, omdat dit een potentiële verkrachter zou kunnen aansporen. De meeste verkrachters evenwel kiezen een willekeurig slachtoffer, ongeacht de leeftijd, niet per sé iemand die jong is en aantrekkelijk gekleed.

Houd ook bij het autorijden in de stad de portieren op slot. Parkeer 's avonds alleen op goed verlichte parkeerplaatsen. Wees er zeker van dat uw auto afgesloten is als u weggaat (zelfs al is het maar voor een paar minuutjes). Controleer, voor u weer instapt, de achterbank om er zeker van te zijn dat er geen indringer heimelijk op u zit te wachten.

Wat moet u doen als u plotseling een potentiële verkrachter in uw huis aantreft? Deskundigen adviseren verschillende handelingen afhankelijk van de omstandigheden. Er is een aantal goede boeken over dit onderwerp in de handel.

Maar hoe staat het nu met de zogenaamde misdaden „zonder slachtoffers”? De bijbel heeft veel te zeggen over dergelijke misdaden en de slachtoffers ervan, die over het hoofd worden gezien. Er mogen dan misschien sommige seksuele, streng puriteinse wetten zijn die afgeschaft kunnen worden, maar er bestaan ook andere geschreven wetten in de huidige samenlevingen die een bijbelse basis hebben en die gehandhaafd dienen te worden.

Slachtoffer no. 1: uzelf

Hoe staat het met de misdaden „zonder slachtoffers” van seksuele aard: bloedschande, prostitutie, homoseksualiteit, sadomasochisme, ontucht, overspel, bestialiteit, travestie en fetisjisme?

Misschien zullen sommigen van mening zijn dat er tegen dergelijk gedrag geen wetten van de mens behoren te zijn, maar dat houdt nog niet in dat zulke misdaden geen seksuele zonden zijn in de ogen van God. De bijbel verbiedt al deze gedragingen aangezien er velen het slachtoffer van zijn met als voornaamste de dader zelf. De wetten van God zijn in het belang van de mens, en schadelijk seksueel gedrag schaadt iemands verstand, lichaam en geest.

Masochisme (begeerte naar lichamelijke mishandeling) is de meest duidelijke vorm van zichzelf tot slachtoffer maken. Homoseksualiteit sluit het verstand van de mens af voor het begrip van de door God ingestelde gezinsverhouding van man-vrouw-kind; het maakt de homoseksueel ook fysiek tot slachtoffer (Rom. 1:27) met meer kans op geslachtsziekten en andere fysieke straffen.

Bloedschande benadeelt het individu en zijn nakomeling-schap door mogelijkwijs genetische defecten te veroorzaken. Er zijn wel degelijk slachtoffers! Ontucht (geslachtsverkeer voor het huwelijk) schaadt de toekomstige aanpassing in het huwelijk; bovendien kan het tot venerische ziekten en onwettige kinderen leiden.

Overspel schaadt het huwelijk. Prostitutie schaadt het huwelijk en iedere erbij betrokken persoon, zelfs al is er geen enkele gehuwde deelnemer. Beide zonden verhogen de kans op ziekte en neerslachtigheid. In de praktijk schaadt overspel de dader, omdat — in de meeste samenlevingen — een woedende echtgenoot één of allebei de deelnemers ter plaatse zou kunnen doden (Spr. 6:29-35).

Bestialiteit schaadt degene die het bedrijft. God noemt dit

„een gruwelijke vermenging” (Lev. 18:23, *Statenvert.*) en spreekt de doodstraf uit over de zieke geest die de door God gegeven heiligheid van het huwelijk schendt door er relaties met een dier op na te houden. Op het „ik” gericht seksueel gedrag — inclusief fetisjisme en travestie — brengt een mentale straf met zich mee die de dader tot een psychisch slachtoffer maakt.

Slachtoffer no. 2: het gezin

Een maatschappij die gepreoccupeerd is met de rechten van het individu zou eens na moeten denken over de „groepsrechten” van het gezin dat met het individu verbonden is. Al maakt een seksuele misdaad niet altijd de dader tot slachtoffer, dan toch in ieder geval wel zijn huidige (of toekomstige) gezin. Ook gezinsleden hebben „rechten”. Overspel berooft zowel de vrouw, de man als de kinderen van hun rechten. Echtscheiding — vaak het gevolg van de „slachtofferloze” misdaad van overspel — schendt duidelijk het recht van de kinderen om op te groeien in een gelukkig evenwichtig gezin.

In 1 Korinthe 7 verklaart de apostel Paulus dat zowel man als vrouw echtelijke rechten heeft op elkaars lichaam en geest. Hij zei: „De vrouw heeft niet zelf over haar lichaam te beschikken, doch haar man; en eveneens heeft de man niet zelf over zijn lichaam te beschikken, doch zijn vrouw. Onthoudt dat elkander niet” (vers 4-5). Paulus doelt er hier op dat de rechten van het gezin van duidelijk meer belang zijn dan de rechten van het individu in seksuele aangelegenheden.

Bloedschande schendt overduidelijk de rechten van het gezin. Dit geldt ook voor prostitutie. Deze berooft niet alleen de wettige partner van diens seksuele rechten, maar ook het gezin van het geld dat aan zulke onwettige praktijken wordt besteed. Elke vervolgbare daad die een vader in de gevangenis kan brengen, berooft het gezin van de rechten op hun kostwinner.

Als u momenteel niet getrouwd bent, laat u dit alles mischien onverschillig, maar getrouwde mensen weten hoe dierbaar deze „rechten” zijn als zij eens de dupe van zo'n „slachtofferloze” misdaad zijn geweest. Getrouwde mensen weten ook dat het zogenaamde „onschuldige” gedrag uit hun jeugd hun huwelijk schaadt en hun vermogen een goede seksuele relatie met hun wettige (en geliefde) levenspartner op te bouwen. Vrijen op de achterbank en haastige gemeenschap hebben niet alleen toekomstige partners van hun „maagdelijke” echtgenote of echtgenoot beroofd, maar dergelijke handelingen hebben ook

verwongen seksuele gewoonten bijgebracht: haastige, heimelijke seks zonder liefde, zonder communicatie en zonder voorspel. Vroeg „slachtofferloos” seksueel gedrag laat ernstige geestelijke littekens achter bij jonge mensen, die door een jarenlang huwelijksleven, zelfs met een geduldige partner, niet kunnen worden uitgewist.

Hoe staat het met de rechten van uw toekomstige partner? Maak hem of haar geen slachtoffer van uw huidige gedrag. Laat uw toekomstige kinderen niet de dupe worden.

Slachtoffer no. 3: de maatschappij

Seksuele ontarding van al deze „slachtofferloze” seksuele misdaden is altijd een onderdeel geweest van de ondergang van iedere samenleving in de geschiedenis. De stabiliteit van het gezin is altijd de kern van elke maatschappij geweest. De tegenovergestelde toestand — zelfzuchtige seksuele praktijken — heeft altijd de val van elke grote cultuur begeleid zoniet direct veroorzaakt.

De bekende socioloog Carle C. Zimmerman waarschuwt al meer dan 25 jaar voor deze ineenstorting van het gezin in onze samenleving. De evolutie van gezinseenheid naar „atomisme”, of individuele vrijheid, leidt volgens hem tot anarchie. „Wij schijnen ons nu in één van die extreme perioden te bevinden waarin anarchie de door het gezin beheerste maatschappelijke verhoudingen dreigt te verstoren.”

„Frederic LePlay, die de eerste echte school van moderne gezinssociologie heeft ontwikkeld,” vervolgt Zimmerman, „legt er de nadruk op dat samenlevingen met hechte familiebanden zich snel plachten te herstellen na tijden van tegenspoed, terwijl samenlevingen zonder deze hechte banden er slechts met de grootste moeite weer bovenop kwamen” (*Journal of Marriage and the Family*, mei 1972).

Wat heeft de stabiliteit van de gezinsstructuur te maken met „slachtofferloze” seksuele misdaden? Eenvoudig gezegd: misdaden die het gezin schaden, schaden de maatschappij.

Dit is de reden waarom de God van de bijbel zulke misdaden verbiedt: „En gij zult geen gemeenschap hebben met een, die van het mannelijk geslacht is, zoals men gemeenschap heeft met een vrouw: een *gruwel* is het. En met geen enkel dier zult gij vleselijke gemeenschap hebben, om u daarmee te verontreinigen; en een vrouw mag niet staan voor een dier, om daarmee gemeenschap te hebben: schandelijke ontucht is het. Verontreinigt u niet door dit alles, want door dit alles hebben zich

verontreinigd de volken die Ik voor u uit wegdrijf. Het land toch werd verontreinigd en Ik vergold daaraan zijn ongerechtigheid, zodat het land zijn inwoners uitspuwde" (Lev. 18:22-25).

Dit beknopte voorbeeld van Gods wet met betrekking tot „slachtofferloze" seksuele misdaden toont aan dat het hele land door God en de natuur zelf vervloekt wordt vanwege de genoemde misdaden: homoseksualiteit, bestialiteit en bloedschande (zie Lev. 18:6-20).

Vrijheid in de wet

Het is waar dat geslachtsgemeenschap tussen echtgenoten wettelijk beperkt wordt door enkele seksuele puriteinse wetten die nog steeds in sommige wetboeken staan. Deze wetten van de mens zijn ongeldig in de ogen van God: „Het huwelijk zij in ere . . . en het bed onbezoedeld" (Hebr. 13:4). Evenals de strenge puriteinse zondagswetten zouden dergelijke seksuele wetten geleidelijk opgeheven moeten worden, zoals de meeste staten en naties dat inderdaad doen.

De door de mens gemaakte wetten tegen homoseksualiteit, overspel, bloedschande of prostitutie echter, stemmen overeen met Gods wet en zouden dan ook op de juiste wijze met kracht toegepast moeten worden (Rom. 13:1-9).

Het punt waar het om gaat is, dat God de ontwerper van seks is en dat men zijn wetten moet gehoorzamen.

Wanneer u ziet dat grote naties homoseksualiteit, prostitutie, bestialiteit en andere zogenaamde „slachtofferloze" misdaden legaliseren, bedenk dan dat er wel degelijk slachtoffers zijn. Bedenk ook dat zo'n gelegaliseerde sodomie het begin van het einde van die natie betekent. Tientallen naties zijn opgekomen en ten onder gegaan, niet één overleefde de „seksuele bevrijding" die onmiddellijk aan hun ondergang voorafging. Het volgende hoofdstuk beschrijft dit beeld in het oude Sodom. Het zal niet anders zijn in het moderne Sodom.

Sodom — vroeger en nu

Sodom is niet langer de naam voor slechts één stad, maar voor iedere „stad waar het zedenbederf zeer groot is . . . ” (Van Dale). „Sodomie” echter slaat op seksuele relaties tussen leden van hetzelfde geslacht. Kortom, Sodom staat voor homoseksualiteit.

De profeten van Israël wezen er dikwijls op dat de moraal van hun land een herhaling van Sodom was. Jezus Christus beeldde de tijd van zijn wederkomst ook uit als een soort twintigste-eeuws Sodom. Alvorens deze schriftgedeelten nader te onderzoeken, zullen wij eens het oude Sodom bekijken.

Het oude Sodom

De tijd: ongeveer 4000 jaar geleden. De plaats: het Midden-Oosten, waarschijnlijk ergens in de buurt van de Dode Zee. De enige getuigen volgens de bijbel waren de aartsvader Abraham, zijn neef Lot en diens twee dochters. Het enige overgebleven verslag is Genesis 18 en 19 van het Oude Testament.

Terwijl zij oorspronkelijk in feite „als de hof van Eden” was (Gen. 13:10) ligt Sodom nu begraven onder een van de meest verlaten woestijngebieden ter wereld, als een getuigenis van de toorn van God betreffende homoseksuele perversie. Toch laat God vandaag de dag geen zwavel en vuur van de hemel regenen op homoseksuele gemeenschappen en ook vervloekt Hij niet specifiek bepaalde individuele homoseksuelen. Waarom was de samenleving van Sodom dan speciaal zo weerzinwekkend voor God?

Hun houding veroordeelde hen. „ . . . hun zonde verkondigen zij onverholen evenals Sodom” (Jes. 3:9). Gelijk aan hun seksuele zonden waren hun geestelijke zonden van openlijke hoogmoed en haat jegens Gods wetten. Trots liepen zij met hun zonden te koop (Gen. 18:20-21).

Ten tweede was de zonde *unaniem*. Er waren zelfs geen tien rechtvaardige mannen in de stad! (Gen. 18:23-33.) Er was er slechts één: Lot (zie 2 Petr. 2:7-8). Promiscuïteit was zo algemeen dat een groot aantal mannen van de stad seksuele omgang met de afgevaardigden van God trachtten te krijgen!

Ten derde waren hun seksuele handelingen bezwaarlijk „slachtofferloos” te noemen. De mannen van Sodom maakten zich schuldig aan gewelddadige, grove en misdadige seksuele mishandelingen jegens de persoon en het eigendom van anderen (Gen. 19:5-11). Toen God al deze zonden zag, waarschuwde Hij Lot en zijn familie de stad zo snel mogelijk te verlaten, voordat Gods toorn zou neerdalen. De schoonzonen van Lot brulden van het lachen bij het idee en bleven achter. Lots vrouw ontkwam voor een ogenblik, maar begeerde terug te keren, keek om en veranderde in een zoutpilaar (Gen. 19:26). Alleen Lot en zijn twee dochters ontsnapten, met oom Abraham als enige andere getuige die de bijbel vermeldt (Gen. 19:28). Het verschrikkelijke toneel dat zij zagen was de vernietiging door zwavel en vuur van alle steden en gewassen van de vlakte (Gen. 13:10; 19:25).

Waarom werd Sodom vernietigd? De sodomie die de inwoners bedreven, was er slechts ten dele oorzaak van. Judas zegt dat de Sodomieten hun „hoererij hebben botgevierd en ander vlees achterna gelopen zijn” (Judas 7). Jesaja 3:9 wijst op de hooghartigheid en trots waarmee zij hun zonden begaan. Ezechiël geeft nog een verdere aanvulling van de zonden van Sodom. „Zie, dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: in trots, overdaad en zorgeloze rust leefde zij met haar dochters zonder de ellendige en de arme te ondersteunen. Verwaten waren zij en bedreven gruwelen voor mijn aangezicht. Daarom vaagde Ik ze weg, zodra Ik het zag” (Ezech. 16:49-50).

Jezus Christus bracht de zonden van Sodom met de tegenwoordige tijd in verband, toen Hij zei: „Op dezelfde wijze als het geschiedde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Maar op de dag, waarop Lot uit Sodom ging, regende vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen. Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt” (Lu-

Bescherm uw kind tegen homoseksuele neigingen

De meeste ouders brengen de oorzaak van homoseksuele neigingen in verband met verkeerde vriendjes. Tot op zekere hoogte is dat misschien waar. Maar steeds meer psychiaters komen tot de ontdekking dat de werkelijk bepalende factor de samenstelling van het gezin is, waarin het kind wordt opgevoed. Het recept voor de ontwikkeling van homoseksualiteit in een jongen is een te grote mate van vertrouwelijkheid en bescherming van een emotionele, overdreven zorgzame moeder en een stugge, vijandige of onverschillige vader. Evenzo kan een puriteins overheersende vader die overdreven bindend en bezitterig is de emotionele en psychische condities scheppen die homoseksuele neigingen in een meisje tot gevolg zullen hebben.

Het is duidelijk dat het *karakter van de vader* en zijn persoonlijke verhouding met het kind gedurende de jaren dat dit het meest ontvankelijk is voor indrukken, van het allergrootste belang schijnen te zijn. Dr. Irving Bieber meldt dat hij nooit een gesprek met een homoseksuele man heeft gehad die een nauwe, warme relatie met zijn vader had. De psychiater Warren J. Gaspaille zegt het zo: „Een verstandige moeder kan voorkomen dat haar zoon ongepaste vrees voor vrouwen ontwikkelt, en zij kan een gezonde houding tegenover mannelijkheid bijbrengen, maar idealiter vereist het een man om mannen te vormen”. Hij concludeerde: „Een vader die psychologisch juist handelt, blijkt een specifieke bescherming tegen homoseksualiteit te zijn” (*Sexual Behavior*, april 1971, p. 7).

kas 17:28-30). Deze profetie verwijst naar onze tijd — deze huidige twintigste eeuw.

Het moderne Sodom

Homoseksualiteit is niets nieuws. Het heeft in iedere generatie en in vrijwel iedere samenleving al bestaan. Wat wel nieuw is (in de samenleving van vandaag) is de tolerante houding van sommige zogenaamde „christelijke” kerken, het prat gaan op homoseksualiteit en de openlijke aanvaarding van de eens heimelijke perversiteiten. „... hun zonde verkondigen zij onverhopen als Sodom” (Jes. 3:9).

In de Verenigde Staten is het Gay Liberation Front (en in Nederland Het Roze Front) een sterke politieke factor geworden die in sommige kringen van de maatschappij wordt gerespecteerd. In protestoptochten geven homoseksuelen hun trots op „Gay Power” te kennen en zij schrijven nu openlijk boeken waarin men verkondigt dat „anders zijn” goed zijn betekent.

Enkele kerkelijke instellingen staan niet alleen homoseksualiteit toe, maar verwelkomen haar en stellen openlijk homopredikanten aan. In enkele belangrijke Amerikaanse steden hebben sommige kerkgenootschappen uitsluitend voor homoseksuelen hun deuren geopend, terwijl hun „missie”-werkzaamheden in kleinere steden reeds een aanvang hebben genomen. „Nichtenkroegen” en andere homoseksuele ontmoetingsplaatsen zijn lang niet meer zo geheim en selectief als eens het geval was. Zeer betrouwbare schattingen noemen een getal van tien miljoen homoseksuelen in Amerika, terwijl men hun aantal in Nederland jaren geleden al tussen de 6 en 700.000 schatte.

Het evangelie volgens homoseksuelen

Homoseksuelen prediken de bijbel even selectief als de meeste zogenaamde christelijke kerkgenootschappen. Homokerken slaan vanzelfsprekend geen acht op het beklemmende verhaal van Sodom en Gomorra. Zij verwerpen de bewering van Paulus dat noch ontuchtigen, noch zij „die bij mannen liggen” (homoseksuelen) het Koninkrijk van God zullen binnengaan. De aanschouwelijke beschrijving van zowel mannelijke als vrouwelijke homoseksualiteit in Romeinen 1:26-28, en de duidelijke vermaning dat „er geen aan ontucht gewijde man onder de zonen van Israël zal zijn” (Deut. 23:17) worden eveneens terzijde gelegd. Men legt meer de nadruk op een zogenaamd „evangelie der liefde”. Iedere zuivere vriendschap tussen twee mannen — zoals die tussen Jonathan en David of tussen Johannes en Jezus

— wordt door deze homofiele pleitbezorgers verdraaid tot een homoseksuele liaison.

Hier volgt een voorbeeld hoe zo'n homoseksuele „predikant” de bijbel wegredeeneert. „Op ons, protestanten, heeft de bijbel altijd als een zwaar juk gerust, in het bijzonder de brieven van Paulus. Het Oude Testament verwierp homoseksualiteit aangezien het aantal afstammelingen van Israël erdoor afnam. Maar de huidige omstandigheden vereisen geen 'nakomelingen als het zand der zee, dat niet geteld kan worden wegens de menigte'. In het Nieuwe Testament keurde Paulus om nagenoeg dezelfde redenen homoseksualiteit af en ook omdat het heel normaal was in de Grieks-Romeinse cultuur, die hij ongedisciplineerd en sensueel vond. Maar tegenwoordig verwerpen wij al veel van Paulus' eigenaardigheden als niet op deze tijd van toepassing zijnde; zoals bijvoorbeeld zijn houding jegens vrouwen, echtscheiding of slavernij.”

Daar de apostel Petrus op één of andere manier door bovengenoemde homoseksuele predikant niet is afgedankt, is het interessant te lezen wat Petrus over sodomie heeft te zeggen: „En de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand, tot omkering gedoemd en ten voorbeeld gesteld heeft voor hen, die goddeloos zouden leven” (2 Petr. 2:6). Tenzij homoseksuelen zich niet langer aan hun perversie vast willen blijven klampen, zal geen enkele duidelijke tekst over dit onderwerp hen tot bekering of tot ander inzicht kunnen brengen.

Profiel van een homofiel

De meeste kenmerken van homoseksuelen die u misschien gehoord heeft zijn foutief. De meeste mensen zouden er moeite mee hebben een homo te herkennen. Slechts 15 procent van de mannelijke en 5 procent van de vrouwelijke homoseksuelen zijn zicht- of hoorbaar anders. Een homoseksuele predikant zei eens: „Als alle homoseksuelen morgen groen zouden worden, zou u uw burens, de postbode, uw geestelijke dienaren, uw beste vrienden, politie-agenten en anderen zien oplichten als een kerstboom en u zou zeggen: Oei! Ik dacht dat die normaal was! Ook homoseksuelen zelf kunnen niet altijd een soortgenoot herkennen.”

Het is echter het denken van een overtuigd homoseksueel dat hem (of haar) onderscheidt. Voor een homoseksueel zijn seksuele relaties met de andere sekse even weerzinwekkend als man-man verhoudingen dat voor de „gewone” (heteroseksuele) man zijn. Psychiaters zeggen: „U kunt de verlangens van een

overtuigd homoseksueel net zo min veranderen als de kleur van zijn ogen"! En tragisch genoeg is deze diagnose maar al te vaak juist.

Homoseksualiteit is psychisch veel dieper geworteld dan iemands volwassen „voorkeur". Op tienjarige leeftijd is een homoseksueel al als zodanig gevormd! Het zaad van homoseksualiteit is reeds gezaaid lang vóór het kind bewust deelneemt aan zo'n handeling.

In zijn boek *Homosexuality: A Psychoanalytic Study* meldt Irving Bieber dat van de 106 homoseksuelen uit zijn onderzoek er 77 een moeder hadden die mannelijk gedrag tegenging, maar dat alle 106 een vader hadden die stug en vijandig was, of die hen openlijk verwierp! Niet één had een normale relatie met zijn vader.

Bryan Magee concludeert in zijn boek *One in Twenty*: „In de kindertijd is er slechts één patroon dat als het ware het archetype vormt, en iedereen die zich in het onderwerp verdiept komt al snel tot deze slotsom, nl. dat steeds opnieuw de homoseksueel een intense band met zijn moeder heeft gehad, terwijl die met zijn vader gebrekkig en onvolkomen was".

Zijn homoseksuelen daarom onschuldig, zoals sommige sociologen beweren? Helemaal niet! Alcoholisme en drugverslaving zijn slechts een paar andere sociale en psychologische problemen die worden veroorzaakt door een combinatie van ongunstige erfelijkheidsfactoren en een slechte omgeving gedurende de vormingsjaren. Al deze problemen mogen dan moeilijk te overwinnen zijn, maar homoseksualiteit is niet moeilijker dan de andere, indien men wenst te veranderen.

Kunnen homoseksuelen veranderen?

Jezus zei dat het voor de Sodomieten draaglijker zou zijn op de dag des oordeels dan voor de Farizeeën die bewust en eigen-gerechtig de Zoon van God weerstonden (Matth. 10:15 en 11:24). Die barmhartigheid is geen vrijbrief om Gods wetten ongehoorzaam te zijn, maar veeleer een aanbod van onverdiende vergeving aan allen die wensen te veranderen, zich om willen keren en God willen gehoorzamen.

Menselijkerwijs gesproken staan homoseksuelen tegenover een moeilijke strijd, maar „bij God zijn alle dingen mogelijk" (Matth. 19:26). In het Nieuwe Testament wordt gezegd dat God de heilige Geest zendt als een verdediger om ons zulke „onmogelijke" problemen te helpen overwinnen. Zo hebben de Korinthiërs door de kracht van de heilige Geest homoseksuali-

teit en verwijfdheid overwonnen. „Of weet gij niet, dat onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet beërven zullen? Dwaalt niet! Hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders . . . zullen het Koninkrijk Gods niet beërven. En sommigen uwer zijn dat geweest. Maar gij hebt u laten afwassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd [verzoend met God] door de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God” (1 Kor. 6:9-11).

De strijd is waard gestreden te worden, want de beloning is groot. „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen” (Openb. 2:26).

De beloningen in dit leven zullen ook niet uitblijven: innerlijke vrede en rust, en bevrijding van wettelijk geharrewar en maatschappelijke verachting. En het allerbelangrijkste: er zal een groter begrip komen van God als Vader, van de Kerk als zijn bruid, en van de christenen als zonen van die geestelijke eenheid. God is een gezin, een familie, en Hij wil dat christenen van Hem leren door middel van de kern van de gezinseenheid. Daarentegen brengt de sodomitische levenswijze „giftige vruchten” (Deut. 32:32) voort die zowel de mens als de samenleving zullen verwoesten.

Het eerste hoofdstuk van Romeinen beschrijft een dergelijke persoonlijke en maatschappelijke ondergang. Eerst verwerpt de mens God, dan verwerpt hij Gods Schepping („de natuur”), vervolgens verwerpt hij „natuurlijke” seksualiteit, en tenslotte verwerpt hij het gezonde verstand. De woorden van God spreken voor zich:

Maar de toorn van God openbaart zich en daalt uit de hemel neer over de goddeloosheid en ongerechtigheid van allen die door hun ongerechtigheid de waarheid onderdrukken. Want wat een mens van God kan weten, is in feite onder hen bekend; God zelf heeft het hun geopenbaard. Van de schepping der wereld af wordt zijn onzichtbaar wezen door de rede in zijn werken aanschouwd, zijn eeuwige macht namelijk en godheid. Daarom zijn zij niet te verontschuldigen. Want ofschoon zij God kenden, hebben zij God niet de Hem toekomende eer en dank gebracht. Al hun denken is op niets uitgelopen en hun geest die het inzicht verwierp werd verduisterd. Zij bekeerden wijzen te zijn maar werden dwazen. De majesteit van de onvergankelijke God hebben zij verruild voor de afbeelding van de gestalte van een sterfelijke mens en van

vogels en van viervoetige en kruipende dieren. Daarom heeft God hen prijsgegeven aan hun onreine begeerten, zodat zij hun eigen lichaam onteren. Zij hebben de goddelijke waarheid verruild voor de leugen, en de schepping geëerd en aanbeden in plaats van de Schepper; Hij is gezegend in eeuwigheid! Amen. Daarom heeft God hen overgeleverd aan ontierende hartstochten. Hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegen-natuurlijke. Eveneens hebben de mannen de natuurlijke gemeenschap met vrouwen opgegeven en zijn in lust voor elkander ontbrand: mannen plegen ontucht met mannen. Zo ontvangen zij aan de lijve het verdiende loon voor hun afdwaling. En daar zij het niet de moeite waard hebben geacht God te erkennen, heeft God hen prijsgegeven aan hun nietswaardige gezindheid zodat zij alles doen wat niet te pas komt. Vervuld zijn zij van allerlei ongerechtigheid, boosheid, hebzucht, en slechtheid; vol nijd, bloeddorst, tweespalt, bedrog en kwaadaardigheid. Roddelaars zijn het, lasteraars, haters van God, vermetel, verwaand, protserig, vindingrijk in het kwaad, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandig, onbestendig, zonder liefde en zonder mededogen. En ofschoon zij Gods vonnis kennen, dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, bedrijven zij deze misdaden niet alleen, maar juichen ze ook toe bij anderen.

(Rom. 1:18-32, *Willibrord-vertaling*)

Is het celibaat christelijk?

Eeuwenlang hebben verscheidene christelijke (en heidense) godsdiensten celibaat (het ongehuwd zijn) en levenslange maagdelijkheid opgevat als de hoogste vorm van menselijke existentie. Het mijden van de plichten en genoegens van het huwelijk in ruil voor het hogere plan van meditatie was het hoogste offer dat iemand zijn God kon brengen. Volgens enkele van deze religies waren de ideale voorbeelden van christelijkheid Jezus Christus, de apostel Paulus en de maagd Maria. En inderdaad waren zij zeer goede voorbeelden — maar niet wegens het celibaat.

Eigenlijk mankeert er nogal wat aan gedwongen celibaat. De apostel Paulus zei dat het een leerstelling van demonen is het huwelijk te verbieden (1 Tim. 4:1-3).

Onjuiste beweringen

Speculeren over het fysieke leven en de tijd van Jezus is een geliefkoosd tijdverdrijf, maar het is niets nieuws. Al eeuwenlang heeft de mens geprobeerd het evangelie uit te breiden, zijn eigen vooroordelen erin te projecteren, of op één of andere wijze een god naar zijn eigen beeld te scheppen door zijn eigen seksuele opvattingen op een onrechtmatige manier aan Jezus toe te schrijven. De volgende voorbeelden geven aan hoever sommigen van de waarheid zijn afgedwaald.

Homoseksuelen rechtvaardigen hun zondige praktijken door te beweren dat Jezus iemand van hun soort was. Een serieus boek over homoseksuelen in de geschiedenis bestempelde

Christus als een „zijn eigen neigingen verdrongen hebbende, latente, of gesublimeerde homoseksueel, gebonden aan kuisheid door formele of zelf-opgelegde geloften . . . de reactie van Jezus op Johannes is precies die van een naïve, onschuldige en latente homoseksueel die op dertigjarige leeftijd plotseling tot de ontdekking komt dat een negatieve seksuele reactie jegens vrouwen niet noodzakelijkerwijs ook een volkomen negatieve reactie jegens alle anderen betekent — zoals jegens een aantrekkelijke en tedere jongeman”.

Een bekende kerkleider en verstokt polygamist beschouwde Jezus door de bril van zijn eigen vertrokken geloofsovertuigingen. „Jezus was een praktizerend polygamist”, zei deze profeet van latere tijden. „Maria en Martha, de zusters van Lazarus, waren enkele van zijn vrouwen, en ook Maria Magdalena was er één.”

Klaarblijkelijk deinzen sommigen er niet voor terug seksuele zonden toe te schrijven aan onze zondeloze Verlosser, Jezus Christus. En hoe kan Hij hun Verlosser zijn wanneer zij beweren dat Hij net als zij een zondaar is? Belachelijk!

Een andere kerkleider zag Christus in het licht van een van de meest algemene seksuele zonden van de mensheid toen hij zei: „Christus pleegde voor de eerste maal overspel met de vrouw bij de waterput, want er werd gezegd: 'Niemand weet wat Hij met haar doet'. Eveneens met Magdalena, en nog eens met de overspelige vrouw van Johannes 8, die er zo genadig afkwam.”

Deze drie voorbeelden tonen aan hoe diep de mensheid gezonken is — teneinde zijn seksuele praktijken te rechtvaardigen door ze volkomen ten onrechte aan Jezus Christus toe te schrijven.

Sommige negers zien Christus als een neger, bepaalde blanken denken dat Hij een „WASP” is (een „white Anglo-Saxon Protestant”), hippies zien Hem als een anti-establishment figuur, en sommige vrouwen die in de ban van het feminisme zijn, denken zelfs dat God (de Vader!) vrouwelijk is! De moderne rock-opera over Christus ziet Hem als een ruziezoekende hippie met Maria Magdalena als zijn verwarde maîtresse, maar deze opvatting is niet iets nieuws van *Jesus Christ Superstar*. Door de eeuwen heen hebben vrijdenkers dit geestelijke mechanisme van „projectie” toegepast — Jezus naar hun eigen beeld.

Wat niet zo algemeen bekend is, is dat ook de preutse mensen getracht hebben Christus naar hun beeld te vormen, ofwel als een latent, gefrustreerd slachtoffer van het „gij zult niet”, dan

wel als een half-menselijk, half-engelachtig wezen, geschapen zonder seksuele verlangens, ter wereld gebracht door een vrouw die haar hele leven maagd is gebleven, en gevrijwaard van de worsteling met de normale seksuele krachten waarmee de meeste mannen hebben te kampen.

Uiteraard is geen enkele van deze elkaar uitsluitende visies juist. Jezus Christus is iemand „die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest” (Hebr. 4:15); toch was Hij volkomen vrij van zonde. Hij was ook volkomen mannelijk, een man onder de mannen, die optrok met twaalf robuuste kerels als Hijzelf. Het belangrijkste is evenwel dat Hij in het leven een speciale opdracht had, die uitsteeg boven de fysieke sfeer van seks en huwelijk.

Wat voor leven had Jezus Christus een vrouw kunnen bieden? De meeste tijd moest Hij op pad zijn; Hij kon zich nooit ergens blijvend vestigen en voor een juiste huiselijke omgeving zorgen, die een vrouw nodig heeft (Matth. 8:20; Lukas 9:58). Gedurende drie en een half jaar wijdde Jezus ieder uur dat Hij niet sliep aan de levenstaak waartoe God hem geroepen had.

Jezus wist dat Hij aan het einde van zijn werk onder de mensen een bloedige dood moest sterven in de handen van wrede Romeinse soldaten. Hij zei tegen zijn discipelen: „De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage worden opgewekt” (Lukas 9:22).

Christus wist dat het onverstandig was voor slechts korte tijd te trouwen om na de kruisiging een jonge weduwe en mogelijk kinderen achter te laten belaagd door de schreeuwende menigte van zijn folteraars. Jezus was te vriendelijk en te bedachtzaam om een vrouw een dergelijke beproeving te laten doormaken. Bedenk echter steeds dat de reden waarom Jezus vrijgezel bleef niet was omdat seks zonde zou zijn — zoals sommigen geloven.

Wat Jezus' persoonlijke moraal en zijn beweerde relaties met vrouwen betreft, dient men te bedenken dat Jezus vrouwen evenzeer liefhad als mannen. Hij eerde zijn vader en moeder en zijn vele broers en zusters. Nadat wettige vader Jozef was gestorven, heeft Christus waarschijnlijk zelfs de verantwoordelijkheden van vader en hoofd van het gezin op zich genomen. Hij had voor vrouwen een buitengewoon begrip en mededogen, die maar weinig mannen van zijn tijd aan de dag legden. Hij vergaf hen, terwijl anderen hen veroordeelden. Hij beschermde, waar anderen beschimpten. Hij had zuivere relaties met vrou-

wen, terwijl anderen roddelden. Hij maakte vrouwen vrij om de ware God te volgen, in plaats van zich met louter fysieke rituelen bezig te houden.

Hoe staat het met de mannen die Jezus omringden — hielden zij het celibaat?

De apostel Johannes wordt door mannen met een verdorven en onkuise mentaliteit soms afgeschilderd als een jong, zwak individu, of zelfs als een homoseksueel. Hij werd door de Jezus van uw bijbel echter een zoon des donders genoemd! (Markus 3:17.) Hij had gewerkt als visser, wat op het winderige Meer van Galilea bepaald een harde bezigheid was. Johannes had een vurig temperament; een keer wilde hij zelfs vuur van de hemel laten neerdalen (Lukas 9:54).

Petrus was ook visser. Het was een onstuimig man. Hij sloeg iemands oor af om Jezus te verdedigen (Joh. 18:10). Hij was doorgaans de eerste om met Jezus te gaan argumenteren, de eerste om de verdediging van zijn meester op zich te nemen, en ook de eerste die op het water probeerde te lopen. En Petrus was getrouwd, zowel tijdens Christus' prediking als lang daarna. Christus genas de schoonmoeder van Petrus (Matth. 8:14).

En de andere apostelen? Er wordt geen rechtstreekse melding van hun specifieke burgerlijke status gemaakt; maar de apostel Paulus zei van hen in het algemeen: „Hebben wij geen bevoegdheid om een zuster *als vrouw* mede te nemen gelijk ook *de andere apostelen* en de *broeders des Heren* en Cefas? [Petrus — Joh. 1:42]” (1 Kor. 9:5). De *meesten* van de oorspronkelijke twaalf apostelen, zo niet allen, waren getrouwd!

Paulus, de huwelijksadviseur

Waarom was Paulus dan niet getrouwd? Wij hebben slechts fragmentarische vermeldingen, maar het is mogelijk dat Paulus in zijn vroegere leven wel getrouwd was, maar dat zijn vrouw ofwel is gestorven ofwel hem heeft verlaten in de tijd dat hij nog onbekeerd was. Om destijds een openbaar ambt te bekleden — of het nu een lid van het Joodse Sanhedrin, een Romeins consul, of een christelijke functionaris betrof — moest men voldoen aan het criterium „echtgenoot van één vrouw” te zijn. Paulus zelf legde deze regel vast in twee van zijn brieven aan de gemeenten. Het is mogelijk dat Paulus, voor zijn wonderbaarlijke bekering, lid van het Joodse Sanhedrin was. Derhalve moet hij in die tijd een getrouwd man zijn geweest. Na zijn bekering bleef de apostel Paulus ongehuwd om nagenoeg dezelfde nuchtere re-

denen als waarom Jezus vrijgezel is gebleven. U kunt over de moeilijke levenswijze van Paulus lezen in 2 Korinthe 11 en 12.

Paulus' leringen betreffende seks zijn echter duidelijk! Zijn woorden spreken voor zich:

Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld (Hebr. 13:4).

Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen, door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn, het huwelijk verbieden . . . (1 Tim. 4:1-3).

Weigert elkaar de gemeenschap niet . . . (1 Kor. 7:5, *Wil-librord-vert.*).

Een opziener dan moet zijn onbesproken, de man van één vrouw . . . (1 Tim. 3:2).

Let ook op de uitvoerige gedeelten van Paulus' brieven over gezinsverhoudingen, huwelijksadviezen, en de plichten van ieder lid van een gezin. Efeze 5:22 tot 6:4 is hiervan een goed voorbeeld.

Waarom adviseerde Paulus dan sommige mensen dat een huwelijk tijdelijk niet aan te raden was? (1 Kor. 7.) Allereerst sprak Paulus tot een zeer vrijgevochten, losbandige wereld. Korinthe was een havenstad vol van de onzedelijkheid en de bisexualiteit die destijds in Griekenland floreerde (zie hoofdstuk 2). Vele leden van de Kerk te Korinthe waren besmet geweest met seksuele zonden (1 Kor. 6:9-11), en een man had zelfs incest begaan met zijn stiefmoeder en moest tijdelijk uit de Kerk worden gezet (1 Kor. 5).

De belangrijkste reden van Paulus tegen een overhaast huwelijk was evenwel: „Ik acht dus om de bestaande nood dit goed, dat het voor een mens goed is, zo [ongetrouwd] te zijn” (1 Kor. 7:26). Langdurige hongersnood, oorlogen en vervolgingen stelden de ware christelijke Kerk gedurende de eerste veertig jaar (31 - 70 n.Chr.) zwaar op de proef. Voor een bepaalde tijd moest de ideale situatie (het huwelijk) worden opgeofferd aan de praktische werkelijkheid (een crisistoestand). In betere tijden zou Paulus het tegenovergestelde hebben geadviseerd. Hij zou verantwoordelijke vrijgezellen hebben aangeraden te trouwen.

Seks op zichzelf — binnen het huwelijk — is geen zonde (Hebr. 13:4). Het is geen zonde om te trouwen (1 Kor. 7:28).

Evenmin is het een zonde om niet te trouwen (1 Kor. 7:8). Maar omdat de seksuele verleidingen groot zijn (speciaal in de tegenwoordige wereld), is het in het algemeen raadzaam te trouwen. Paulus zelf zei: „ . . . het is beter te trouwen dan van begeerte te branden”(1 Kor. 7:9).

Wie onderwees het celibaat?

Als de vroege christenen dus doorgaans getrouwd waren, waar kwam dan de traditie van het „christelijk” celibaat vandaan? Wie beschouwde seks als kwaad en het huwelijk als slechts de minste van twee kwaden? De geleerden erkennen dat de joods-christelijke ethiek van de bijbel een „naturalistische” wijze van juist seksueel gedrag binnen het huwelijk is. Dit staat in scherpe tegenstelling tot het heidense „dualisme”, het geloof dat een zondig lichaam bewoond wordt door een rechtschapen onsterfelijke ziel, en dat alle werken van het lichaam (met inbegrip van seks) door de „ziel” verworpen moeten worden.

De gnostici van Griekenland ontleenden dit dualistische concept aan Egypte. De gnostici hadden verscheidene, met elkaar in strijd zijnde leerstellingen omtrent het huwelijk, die alle negatief van aard waren. Sommigen gaven zich over aan alle mogelijke soorten buitenechtelijke seks, omdat zij geloofden dat hierdoor het huwelijk overbodig werd. Anderen onthielden zich van iedere vorm van seks.

Bij de Essenen van Qumran bestond er een strikte scheiding van mannen en vrouwen, die geen enkel fysiek contact toestond. Sommige mensen menen ten onrechte dat deze sekte de voorloper van het moderne christendom was. Mannen en vrouwen van een andere filosofische sekte uit de eerste eeuw woonden in een commune bij elkaar, maar zij raakten elkaar niet aan ten einde zich geheel te wijden aan filosofie, ongehinderd door „lagere vleselijke driften” (Philo van Alexandrië, *On the Contemplative Life*).

De kerkvaders (van wie er maar weinig fysiek vader waren!) stonden bekend om hun gekwelde seksuele leven. De doctrine van het celibaat was in feite het resultaat van hun eigen verdrongen gevoelens. Origenes (circa 220 n.Chr.) had strenge opvattingen over seks, extreme schuldgevoelens, en uiteindelijk heeft hij zichzelf gecastreerd om verleidingen te vermijden. Hiëronymus (ca. 400 n.Chr.) leidde een kloosterleven, maar vertoefde toch altijd in de buurt van vrouwen — die hij klaarblijkelijk nooit aanraakte. Hij had wilde, erotische dromen die hij tot in de details aan deze vrouwen vertelde,

terwijl hij er daarbij prat op ging hoe hij was „verlost”. Augustinus van Hippo (ca. 400 n.Chr.) had in zijn jonge jaren met een maîtresse samengewoond, kreeg daar later hevige schuldgevoelens over, en tenslotte beïnvloedde hij in sterke mate de ideeën van de kerk over het celibaat. Latere leermeesters als Thomas van Aquino herhaalden voornamelijk wat deze vroegere kerkvaders op het gebied van de seksuele moraal hadden geleerd.

Verbazingwekkend genoeg zetten vele van de protestantse „hervormers” de leer van de dualistische benadering van seks en huwelijk voort, zelfs al stonden zij hun predikanten en leken toe te trouwen. Men bleef geslachtsgemeenschap, zelfs binnen het huwelijk, beschouwen als op zijn minst gedeeltelijk „zondig”.

Maar Christus en zijn apostelen hebben nooit het celibaat onderwezen, ook haalden zij nooit het huwelijk omlaag. Gedwongen celibaat was voor deze apostelen een „leerstelling van duivelen” en in Gods ogen blijft dat zo. Desalniettemin zijn er soms fysieke, psychologische, sociale of zelfs religieuze redenen om een huwelijk uit te stellen of ervan af te zien. Jezus wees op „gesnedenen terwille van het Koninkrijk der hemelen” (Matth. 19:12). Hij voegde eraan toe: „Die het vatten kan, die vatte het”. Weinig mensen hebben de behoefte en het vermogen om zich van een huwelijk te onthouden, maar Paulus merkte daarbij op: „... het is beter te trouwen dan van begeerte te branden” (1 Kor. 7:9). Een hardnekkige, doelbewuste weigering van een zuiver, rein huwelijk van een bij elkaar passend paar dat elkaar liefheeft, een weigering enkel en alleen gebaseerd op een „religieus” geloof in het celibaat, is echter een leerstelling die wordt verbreid door een god die niet kan trouwen, een geslachtsloze geest genaamd Satan de duivel.

Nogmaals, seks binnen het huwelijk is geen zonde. Wat wel zonde is, is het verkeerde gebruik van seks. En trouwen is volkomen juist in Gods ogen. „Wie een vrouw vond, heeft iets goeds gevonden en gunst van de Here verworven” (Spr. 18:22). „... een verstandige vrouw is van de Here” (Spr. 19:14).

Seks en het gezin

„Het hedendaagse huwelijk is een rampzalige instelling” schreef een vooraanstaand Amerikaans socioloog. „Het betekent het einde van vrijwillige genegeheid, van liefde die ongedwongen wordt gegeven en met vreugde wordt ontvangen. Mooie romances worden vervormd tot saaie huwelijken; uiteindelijk wordt de relatie beklemmend, uitgehold, belastend en destructief. De mooie liefde wordt een bitter contract” (Mervyn Cadwallader, „Changing Social Mores”, *Current*, februari 1967, p. 48).

Minstens 36 van de 100 Amerikaanse echtparen en een iets kleiner aantal echtparen in andere westerse landen, moeten het wel met deze analyse eens zijn, want dit is het huidige echtscheidingspercentage in de Verenigde Staten. Als daarbij in aanmerking worden genomen de talloze scheidingen van tafel en bed, verlatingen, echtscheidingen van Amerikanen in het buitenland, en die huwelijken die in stand worden gehouden wegens religieuze, financiële, wettelijke of maatschappelijke redenen — plus de ronduit ongelukkige huwelijken — dan valt 75 procent van de Amerikaanse en een iets kleiner percentage Westeuropese huwelijken onder bovengenoemde beschrijving. Meer dan twintig jaar geleden berichtte Kinsey dat meer dan 50 procent van de toen bestaande huwelijken door overspel was geschonden.

Geen wonder dat sociologen koortsachtig zoeken naar een beter model voor het huwelijk. Geen wonder dat de mens niet langer als „van nature monogaam” wordt beschouwd. Seks

zonder liefde is bezig de instelling van het huwelijk te vernietigen!

Het futuristische gezin

In plaats van de oorzaak aan te pakken — het terugbrengen van echte liefde in het huwelijk — zoeken sociologen naar nieuwe vormen van huwelijksbanden.

Hieronder geven wij slechts vijf van de tientallen nieuwe ideeën die worden gelanceerd voor „het gezin van de toekomst”. Merk op dat ze allemaal trachten het element van karakterontwikkeling uit het huwelijk te halen. Elk voorstel is op zelfzucht gericht — er is geen innerlijke bezorgdheid voor het welzijn van anderen nodig. Daar de mens niet het door God ingestelde doel van het huwelijk begrijpt, heeft hij geprobeerd de weg van de schijnbaar minste weerstand te nemen, in plaats van de meer lonende, doch moeilijker weg.

1. *Progressieve monogamie*. Dit meest „conservatieve compromis” vereist één partner, maar in een zich herhalend patroon van trouwen-scheiden-hertrouwen-scheiden-hertrouwen enzovoorts. Voor veel mensen is dit reeds het geval. „... De maatschappij moet zich neerleggen bij het onontkoombare feit dat het serie-huwelijk tegenwoordig wordt toegepast door alle sociale klassen, ongeacht sekse of leeftijd” („Family of the Future”. *The Futurist*, augustus 1971).

2. *Leerling-ouderschap-huwelijken*. De bekende antropologe Margaret Mead bepleit twee typen huwelijk. Een „leerling-huwelijk” dat een „erkende verbintenis die gebruik maakt van geboorteregeling en ontbindbaar naar welgevallen” zou moeten zijn. Het tweede type, het „ouderschap-huwelijk” zou „uitsluitend op het stichten van een gezin gericht” moeten zijn. Elk ouderschap-huwelijk zou moeten worden voorafgegaan door een individueel („leerling”-) huwelijk.

3. *Intieme schakelhuwelijken*. „... Drie of vier gezinnen komen op regelmatige basis samen om hun levenswijzen te onderzoeken, intimiteiten uit te wisselen, elkaar diensten te verlenen, en om nieuwe systemen van waarden en levenshoudingen te ontwikkelen die meer realistisch en opwindend zijn” — min of meer als een kudde elanden! (*The Futurist*, augustus 1971.)

4. *Stamhuwelijken*. De psychiater Joseph Downing bepleit een seksueel leven in de stijl van een hippie-commune als een levensvatbaar alternatief voor het huwelijk. Het aantal leden van zo'n „huwelijk” zou moeten variëren tussen 5 en 50. Zulke

communes zouden, teneinde de emotionele verwickeling van het ouderschap te vermijden, doorgaans slechts „vaderloze” kinderen moeten verwekken. Ieder van de mannen van de stam zou in dezelfde nacht gemeenschap hebben met de gekozen moeder, zodat aldus weloverwogen de ware vader wordt gecamoufleerd!

5. *Groepsseks* binnen het huwelijk („partnerruil”). Binnen de bestaande huwelijkswetten ziet dr. Albert Ellis „partnerruil” zonder schuld als een gezonde uitlaatklep voor seksuele frustraties.

Meer dan een eeuw geleden, schreef de dichter Shelley: „Geen enkel systeem had met meer opzettelijke vijandschap jegens menselijk geluk kunnen worden uitgedacht dan het huwelijk”. Had hij profetische gaven? Of hebben sommige van de grootste geesten van deze wereld de belangrijkste dimensie in gezinsrelaties genegeerd, zodat de bovengenoemde „gezinnen van de toekomst” er belachelijk uitzien? Is er enige plaats voor *geven* in deze manier van denken, of is het allemaal *nemen*?

Gij zult geen overspel plegen

Heeft de God die deze woorden vanaf de berg Sinäi donderde geen voeling meer met 's mensen seksuele verlangens? Tracht God ons te binden aan een „opzettelijk vijandige” verbintenis (om Shelley's woorden te gebruiken) in plaats van ons het „plezier” van veelvuldige sekspartners toe te staan? Of steekt er iets goeds voor de mensheid in dat zevende gebod?

Overspel is een van die „slachtofferloze” misdaden die uiteindelijk drie slachtoffers maakt — de persoon zelf, het gezin en de maatschappij (zie hoofdstuk 4).

Ten eerste lijdt de maatschappij schade door zo'n handeling. De socioloog Carle Zimmerman schreef: „Wanneer de ideologische structuur van het gezinssysteem zijn weerbaarheid en kracht verliest, raakt het maatschappelijke systeem gewoonlijk in de moeilijkheden” (*Journal of Marriage and the Family*, mei 1972, p. 325).

Precies 25 jaar eerder deed Dr. Zimmerman — destijds een eenzame roepende in de sociologische woestijn — de volgende verbazingwekkende uitspraak:

De Verenigde Staten zowel als de andere landen van het westerse christendom zullen tussen nu en het einde van deze eeuw de laatste fase van een grote gezinscrisis bereiken. Tegen die tijd zullen de maatschappelijke gevolgen

Bescherm uw tieners tegen seksuele misdaden

Zorg dat u de persoon kent met wie uw dochter of zoon een afspraak maakt. Sta erop kennis te maken met degenen met wie zij afspraken hebben.

De tieners van vandaag hebben hun eigen speciale problemen.

J. Edgar Hoover, de vroegere directeur van het Federal Bureau of Investigation (FBI), heeft een „geen flauwekulcode” opgesteld die jonge meisjes zal helpen gevaar uit de weg te gaan. Sta erop dat uw tieners de volgende punten leren:

— Als een of andere vreemde — of zelfs een kennis — onbetamelijke toenadering zoekt, zeg het dan meteen tegen je ouders. Maar al te vaak hebben jonge mensen een hekel aan het idee iemand in moeilijkheden te brengen. Denk er echter aan dat hij later in ernstiger moeilijkheden kan komen — om maar te zwijgen van de schade die hij kan aanrichten.

— Als je weet dat er ergens pornografie circuleert, zeg het dan meteen tegen je ouders. Het verzamelen van obscene lectuur is een geliefkoosde gewoonte van gedegenereerde mensen.

— Zorg dat je degene kent met wie je afspreekt.

— Begeef je niet op „stille weggetjes”. Dat zijn favoriete plekken voor seksuele misdadigers. (En daarbij zijn dat sowieso niet de plaatsen waar eerlijke, moreel verantwoordelijke teenagers — die op de hoogte zijn van de grote verantwoordelijkheid van afspraken, seks en huwelijk — thuishoren.)

— Zwerf niet alleen weg van de groep bij picnics en uitstapjes. Seksuele misdadigers worden aangetrokken tot groepjes jonge mensen en als ze de kans krijgen, kunnen ze met beangstigende snelheid toeslaan.

— Kleed je verstandig. Vraag niet om moeilijkheden.

— Wees beleefd tegen vreemdelingen die de weg vragen, maar ga nooit een eindje met hen mee.

— Loop niet half gekleed door het huis. Het is een uitnodiging voor gluurders en erger.

— Lift nooit! En neem nooit een lifter mee.

En u, ouders, zorg dat u uw teenagers werkelijk leert

kennen. Doe thuis meer samen met hen. Hoe meer zij zich in de onschendbaarheid en de bescherming van thuis bevinden, hoe minder de kans op een of ander onheil.

Volg deze verstandige regels op! Indien u dit doet, zal de kans dat u of uw dierbaren het slachtoffer van een seksuele misdaad worden drastisch verminderen.

Bescherm uw kleine kinderen tegen seksuele misdaden

Zorg dat u te allen tijde weet waar uw kinderen zijn!

Kleuters en kleine kinderen die thuis zijn moeten binnen oogbereik van een der ouders zijn. Breng, indien mogelijk, uw kinderen naar school. Weet waar ze zijn als ze niet thuis zijn. Leer hun goed en kwaad te onderscheiden, om het kwaad te vermijden. Leer hun potentiële seksuele misdadigers uit de weg te gaan. Een oneerbaar voorstel door een potentiële aanrander die op straat een snoepje aanbiedt, moeten uw kinderen kunnen afwijzen met een beleefd: „*Nee dank u*”. Maar ook moeten ze zich snel uit de voeten kunnen maken voor vreemden die cadeautjes of autoritjes aanbieden.

Leer uw kinderen dat ze u, hun onderwijzer of een politie-agent over verdachte personen inlichten. Een politie-agent, hun grootste vriend buitenshuis!

Instrueer uw kinderen om niet rond te hangen in openbare gebouwen. Sta hun niet toe in het donker alleen buiten te spelen. Tragisch genoeg wordt een hoog percentage van kinderaanranding uitgevoerd door *vrienden en bloedverwanten*. Hoe walgelijk dit ook klinkt, het is een keihard feit. Wees er zeker van dat u het karakter kent van de mensen aan wie u uw kinderen toevertrouwt, om zomaar een nachtje te logeren of wanneer u op reis bent.

Af en toe zult u een baby-sitter nodig hebben. Kies zorgvuldig iemand uit. Denk eraan dat het nu de oppas is die uw plaats inneemt.

Neem de oppas mee op een ronde door het huis; instrueer hem of haar geen vreemden binnen te laten; laat uw telefoonnummer achter waarop u te bereiken bent. En leg uit hoe hij of zij de politie kan bereiken.

van deze crisis maximale proporties aannemen. De crisis zal in aard identiek zijn aan de twee voorgaande crises in Griekenland en Rome. De gevolgen zullen voor de Verenigde Staten veel ingrijpender zijn, want daar zij de meest buitengewone en de meest onervaren samenleving van de westerse beschaving zijn, zullen zij op hun eerste echte „ziekte” zeer gewelddadig reageren.

Pogingen om deze situatie in de Verenigde Staten het hoofd te bieden zullen waarschijnlijk zeer overdreven van aard zijn. Wij zullen waarschijnlijk alle „remedies” uitproberen die in de Griekse en Romeinse beschaving zijn voorgesteld en uitgeprobeerd, waarbij wij wellicht weinig profijt zullen trekken van de fouten die in die tijdperken reeds werden gemaakt. Het geweld en het plotseling aan de dag treden van de veranderingen zullen waarschijnlijk dan ook buitengewoon hevig zijn . . . (Carle C. Zimmerman, *Family and Civilization*, 1947, p. 798).

Zimmerman geloofde in de „cyclische theorie” van gezinnen. Grote samenlevingen ontwikkelden zich tot grote naties via de „trustee family”, d.w.z. een familie die haar voorouders vereert en die nauwgezet de geslachtsnaam en afstamming voortzet. Vervolgens gaat een natie op zijn hoogtepunt gewoonlijk over op het familiesysteem of de familiekeren: vader, moeder, kinderen en verwanten. Het verval van een natie zag Zimmerman wanneer de familiekeren uiteenvielen in atomistische „gezinnen” van onafhankelijke (zelfzuchtige) individuen:

Het atomistische gezin is zowel de oorzaak als het gevolg van het verval in het maatschappelijke leven. In latere stadia treedt een eliminatie op van de werkelijke betekenis van de huwelijksceremonie, is er sprake van overspel op grote schaal, aanvaarding van seksuele perversiteiten, gemakkelijke echtscheiding, kinderloosheid en misdaad. Begrippen als loyaliteit en zelfopoffering verwateren; persoonlijke zelfzuchtigheid komt ervoor in de plaats. Onder deze voorwaarden kan het gezin zijn meest essentiële functies niet vervullen. Evenmin kan er tegemoet gekomen worden aan de groeiende vraag naar individuele vrijheid en persoonlijke bevrediging. Noch is er iets in het atomistische gezin dat een terugkeer naar het grotere familieverband zou kunnen bewerkstelligen. De ervaring van het verleden leert dat het verval zich voortzet totdat er uiteindelijk een nieuwe „trustee family” uit de duisternis opdoemt. (Zimmerman, citaten, weergegeven door

Gerald R. Leslie, *The Family in Social Context*, Oxford Press, 1967, p. 228.)

De oplossing? „Wij moeten teruggaan naar het huiselijke familieleven en naar de persoonlijke en nationale grootheid die ermee zijn verbonden” (*ibid.*).

Deze remedie en de oplossing die door de God van de bijbel wordt voorgesteld stemmen nagenoeg overeen! God is, welbeschouwd, een bekwaam socioloog — Hij heeft ons geschapen! Hij wist dat een achteruitgang van de gezinskracht de achteruitgang van een natie zou betekenen. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd zijn.

God realiseerde zich ook dat wat goed is voor de samenleving van de natie ook goed is voor de individuen waaruit die samenleving bestaat. De door God ingestelde gezinseenheid beperkt vaak de individuele bewegingsvrijheid, maar het eindresultaat is een gelukkiger individu en gezin. Zo heeft God het ontworpen. Diegenen die momenteel zijn verstrikt in een ongelukkig huwelijk moeten de schuld niet geven aan de wet van God, maar aan hun eigen keuze van de verkeerde partner of, wat waarschijnlijker is, aan onwil om wederkerige problemen op te lossen.

De belangrijkste reden van Gods gebod tegen overspel is de ontbrekende dimensie in het huwelijk waar geen enkele socioloog van weet. Deze ontbrekende dimensie is eenvoudig: *God is een monogame familie*. God heeft verwekte kinderen (1 Joh. 3:1-2; Rom. 8:14-17) van één vrouw, „ons aller moeder” (Gal. 4:26, *Statenvert.*), de Kerk. De geestelijke lessen voor begrip van Gods familie zijn onmogelijk te leren buiten de door God gegeven huwelijkseenheid om!

„Wat als . . . ?”

Wat zou er gebeuren als iedereen het zevende gebod hield? „Overspel” zelf verwijst slechts naar buitenechtelijke seks, maar andere geboden van God breiden de betekenis van het zevende gebod uit tot een verbod van ontucht (seks voor het huwelijk), afwijkende seks, of zelfs begeerte. „Maar ik zeg u dat ieder die met begeerige ogen een vrouw aanziet reeds in zijn hart overspel met haar bedreven heeft” (Matth. 5:28, *Leidse vert.*).

Indien de mensheid alleen al dit gebod zou gehoorzamen, wat een veranderingen zou dat geven! Allereerst zouden heel wat sociologen zonder werk komen te zitten! Datzelfde geldt voor echtscheidingsadvocaten, pornografen en privé-detectives. De

intrige van grote opera's, films en boeken zou radicaal worden veranderd.

De kosten van sociale zorg voor kinderen zouden minstens met de helft verminderd worden. Gerechtelijke voogdijschappen, jeugdmisdaad en prostitutie zouden niet langer bestaan.

Er zou geen geslachtsziekte zijn, want er moet een derde persoon zijn om de ziekte te verspreiden. Televisieseries zouden slechts gelukkig getrouwde paren te zien geven. De term „driehoeksverhouding” zou terugkeren naar waar hij thuishoort: de driehoeksmeting. De kledingindustrie zou ook een wending van 180 graden maken wat betreft de nadruk op de doorkijk- en inijkmode.

De straten zouden vrij zijn van verkrachters en kinderaanranders. Ongetwijfeld zou de leeftijd waarop men trouwt hoger worden, aangezien men er dubbel zeker van zou willen zijn dat zijn of haar toekomstige partner de juiste is voor het hele leven! Maatschappelijke stabiliteit zou tot nationale grootheid leiden!

Wat staat zo'n wereld in de weg?

Ongehoorzaamheid aan drie woordjes: Pleeg geen overspel.

Het ware gezin van de toekomst zal in een wereld leven, die vrij is van overspel. De *wereld van morgen* zal geregeerd worden door de wetten van God. Er zal geen overspel zijn — noch progressieve monogamie, leerling- of ouderschap-huwelijk, schakelhuwelijk, stamhuwelijk, noch groepsseks. In plaats daarvan zal er heel wat meer geluk zijn!

Dat ware door God ingestelde gezin van de toekomst bestaat vandaag de dag — maar er is nog slechts een betrekkelijk klein aantal van zulke gezinnen over! Zoals professor Zimmerman zei: „De ervaring van het verleden leert dat het *verval zich voortzet totdat een nieuwe „trustee family” uiteindelijk uit de duisternis opdoemt*”. Dit komt precies overeen met de bijbelse profetie van Maleachi over wat er zou gebeuren vlak voor de wederkomst van Jezus Christus op aarde. „Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” (Mal. 4:5-6).

Zij die gehoorzaam zijn aan God en gezegend met zo'n lonend en gezond gezinsleven hoeven deze „ban” niet te vrezen, maar het „boze en overspelige geslacht” leeft reeds onder deze vloek — de vloek van overspel.

De grootste vloek die tegenwoordig op het gezin rust en het evenwicht verstoort, is de „samenzwering” tegen het vader-

schap. Onschuldige kinderen die onderworpen zijn aan een onzichtbaar, afwezig, mishandelend, of veronachtzamd gezinshoofd lijden een niet te becijferen schade. Zoals hoofdstuk vijf heeft aangetoond, onthullen studies van de gezinsachtergrond van zowel mannelijke als vrouwelijke homoseksuelen de bijna identieke toestand van een of andere vorm van *afwezigheid van de vader*.

Zelfs wanneer de vader wel aanwezig is, maar met tegenzin tijd geeft aan zijn kinderen, kan de slechte kwaliteit van die tijd er de oorzaak van zijn, dat een jongen zich geen krachtig beeld kan vormen van het man-zijn in het bijzonder en van gezinsverhoudingen in het algemeen. De meeste prostituées, seksueel ontspoorde, homoseksuelen, en zelfs meisjes die „per ongeluk” buitenechtelijk zwanger worden, hadden een vader die hen mishandelde of kwamen uit vaderloze gezinnen. De Boston Strangler en de Markies de Sade waren schattige babies, maar met hun ouderlijk milieu was het minder „schattig” gesteld.

Het is dus duidelijk dat de maatschappij aan jonge kinderen niet het juiste beeld van seks geeft. De school bereikt hen te laat. De kerk bereikt hen maar al te vaak helemaal niet. Het gezin is het enige alternatief om kinderen de juiste feiten en de juiste houding te leren omtrent het teerste onderwerp in het leven.

Vroeg seksueel onderricht

Waar doen kinderen de meeste seksuele kennis op? Vriendjes en leeftijdgenoten zijn verreweg de grootste bron. Vriendjes vormen een grotere bron dan alle andere tezamen, met zelfs het hoge percentage van 90 onder de diverse subgroepen van seksueel ontspoorde. De tweede meest algemene bron van seksuele opvoeding is lectuur; moeders komen op de derde plaats; de school op de vierde, „de straat” op de vijfde, vaders op de zesde, predikanten op de zevende en huisartsen op de achtste plaats (*Human Behavior*, november-december 1972).

De kwaliteit en de presentatie van die informatie is een andere kwestie. Kennis alleen is slechts de helft van het onderricht. Seksuele kennis is slechts effectief als zij gebouwd is op een eerder gelegd fundament van juiste *karaktervorming*. Dit is de ontbrekende dimensie in elk betoog over seksuele opvoeding. De plaats van het onderricht — de school, thuis, vriendjes of de kerk — is minder belangrijk dan de kwaliteit van de morele opvoeding die eraan vooraf of mee gepaard dient te gaan.

Zonder deze karaktervorming kan seksuele opvoeding aan

jongelui alleen maar leren „hoe zij ermee om moeten springen”. Toegegeven, tot op zekere hoogte mag het dan beter zijn voor een kind om met onwettige seks om te kunnen springen dan te lijden onder een ongewenste zwangerschap en een vroeg tot mislukking gedoemd huwelijk. Maar het minste van twee kwaden is nog altijd kwaad. Onderwijzers zijn ofwel onwetend, ofwel zij krijgen geen kans deze belangrijke morele kwesties te onderzoeken wanneer zij over de bijzonderheden van de menselijke voortplanting lesgeven.

Ware seksuele opvoeding begint voor de geboorte. De ouders behoren een gelukkige huiselijke omgeving te hebben opgebouwd alvorens een kind wordt verwekt en geboren. Een verkeerde omgeving betekent onverwijld een verkeerde seksuele opvoeding. Tenzij de ouders op de juiste wijze de zeer belangrijke jaren voorafgaande aan de schooltijd benutten, kunnen tien jaar later films en lezingen het kind niet behoeden voor ernstige misstappen.

Dit betekent niet dat ouders een programma van lezingen en dergelijke voor kleuters moeten opstellen. Een volwassen *voorbeeld* is gedurende de allereerste levensjaren de voornaamste en nagenoeg enige methode van juiste seksuele opvoeding. Als er vragen komen, dient u die vanzelfsprekend te beantwoorden. Maar voordat dit gebeurt — voordat het kind zelfs maar woorden tot vragen kan formuleren — moet hij of zij een voorbeeld van gehoorzaamheid, respect en vreugde in het gezin hebben ervaren, zodat onderricht kan worden gegeven als er in het kind al een basis van karakter is gevormd.

Een psycholoog die homoseksuelen analyseerde, schreef een hoofdstuk over de „ontwikkeling van de seksuele identiteit”, waarin onder meer staat:

Het kind leert niet op een juiste wijze te handelen door eenvoudig een boek met leefregels te lezen. Het leert niet wat juist sociaal gedrag is op de manier waarop een volwassene bijvoorbeeld de regels betreffende de opgave van de inkomstenbelasting leert. Het leert door zijn omgeving, in het bijzonder door zijn ouders. En het leert de regels in nauw verband met de ontwikkeling van zijn eigen ik of zijn eigen identiteit. Met andere woorden, de regels worden niet geleerd op een intellectuele manier, maar ze worden geïncorporeerd in iedere vezel van zijn wezen — de opvatting van zichzelf en het besef van zijn eigen identiteit als individu. Maatschappelijke normen worden letterlijk ingebouwd in het verstand van het indi-

vidu. Indien dit proces succesvol is, zal het kind deze regels niet beschouwen als iets dat hem van buitenaf is opgelegd, maar het zal ze zien als iets wat „natuurlijk” ontwikkeld is vanuit zijn eigen bewustzijn. Zo worden het zijn regels en niet slechts die van de maatschappij (*The Gay World*, dr. Martin Hoffman, p. 116).

Onderwijsrichtlijnen voor ouders

De belangrijkste reden van de controverse in de seksuele opvoeding is dat opvoedingsdeskundigen meestal denken dat de meeste ouders niet bekwaam genoeg zijn om thuis seksuele voorlichting te geven. Misschien hebben zij daarin gelijk. Maar die pessimistische analyse hoeft niet op u van toepassing te zijn! U kunt een bekwame leermeester op seksueel gebied voor uw eigen kinderen zijn. Alleen de ouders kunnen hun kinderen een moreel sterk karakter inprenten. Zelfs het eerste schooljaar is aan de late kant om karakter van enige betekenis of blijvende waarde bij te brengen! De verantwoordelijkheid van de ouders gaat veel verder dan die van de onderwijzer.

Dr. Edward Tyler, professor in de psychiatrie aan de Indiana University School of Medicine, vat het hele vraagstuk van de seksuele opvoeding als volgt samen: „Er zou nergens enige behoefte aan seksuele opvoeding zijn indien elk kind ouders had die een voorbeeld van liefdevolle tederheid vormen, die een weetgierige belangstelling aanmoedigen voor alles wat maar menselijk is, en die openhartig alle vragen beantwoorden”.

Indien u uw best doet om uw kinderen de juiste seksuele opvoeding en morele principes bij te brengen, dan kunt u vol vertrouwen op de volgende belofte aanspraak maken: „Gewen het kind aan een bedachtzamen wandel, en hij zal in den ouderdom daarvan niet wijken” (Spr. 22:6, *Prof. Obbink-vert.*). Deze spreuk en andere grote delen van het boek Spreuken zijn rechtstreeks van toepassing op seksuele opvoeding. In feite zou het boek Spreuken een goed uitgangspunt zijn om uw schoolgaande kinderen over seks en algemene levensbeginselen te onderwijzen.

Gods bedoeling met seks

Is seks zonde? Waarom heeft God eigenlijk seks geschapen? Heeft de Schepper seks alleen bestemd voor voortplanting?

Zoals u in voorafgaande hoofdstukken hebt gelezen, schiep God seksuele verschillen in de hof van Eden. Hij maakte de menselijke soort in twee geslachten — mannelijk en vrouwelijk. Hij verenigde hen vervolgens in een *huwelijks*relatie. De eerste instructie van God aan het pas geschapen paar was „zich te vermenigvuldigen” — dat wil zeggen geslachtsgemeenschap te hebben en kinderen voort te brengen. Daarna keek Hij terug op wat Hij had geschapen — met inbegrip van seksualiteit en de echtelijke relatie — en verklaarde dat het „zeer goed” was (Gen. 1:31).

Echtelijke seks is niet slecht of zondig! Het is zeer goed. Dat zegt God. In Hebrreeën 13:4 wordt ons gezegd: „Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld.” Dit verwijst duidelijk naar de seksuele relatie binnen het huwelijk.

Maar was de eerste zonde van de mensheid — het incident met de „verboden vrucht” — niet seksueel van aard? Tientallen jaren lang hebben films en lectuur met niet aflatende eentonigheid de fabel afgedraaid dat de zonde van Adam en Eva het toegeven aan geslachtsgemeenschap was. Maar ze zitten er volkomen naast. Het was God die de eerste echtgenoot en zijn vrouw onderricht gaf in de geslachtsdaad — niet de duivel. De duivel verleidde Eva tot het eten van de verboden vrucht van een letterlijke boom die in het midden van een letterlijke tuin in

Eden stond. Deze werd „de boom der kennis van goed en kwaad” genoemd (Gen. 2:17; 3:3). De eerste zonde was eenvoudig een kwestie van ongehoorzaamheid aan het gesproken gebod van God.

Maar waarom hebben de mensen dan seks in dit duidelijk beschreven voorval gelegd? Om veel redenen. Ten eerste, religieuze schuldgevoelens betreffende seks zijn een overblijfsel van het Victoriaanse idee dat seks slecht is, en daar de boom „kennis van goed en *kwaad*” werd genoemd, moest dat wel iets met seks te maken hebben gehad. Ten tweede, aangezien Adam en Eva zich schaamden voor hun naaktheid nadat ze van de boom hadden gegeten, hebben sommige mensen ten onrechte aangenomen dat de zonde seks was. Anderen beweren dat seks werd geschapen door God, maar dat seksuele drang en hartstochten eraan werden toegevoegd door de duivel.

Maar om nu aan te nemen dat er ook maar enige seks was betrokken bij de verleiding door de duivel, is iets in de bijbel lezen dat er eenvoudig niet staat. Adam en Eva werden weliswaar beschaamd over hun „naaktheid”, maar niet omdat zij aan seks hadden toegegeven. Zij waren *geestelijk* beschaamd omdat zij hun liefhebbende Schepper ongehoorzaam waren geweest. Zij voelden zich nu kwetsbaar, beschaamd en zondig. Zij waren nu met zonde bevlekt. Zij wilden er vandoor gaan en zich verbergen voor Degene die hen gevormd had en hen tot levende wezens had gemaakt (Gen. 3:7-11).

Zij waren ook *fysiek* beschaamd als gevolg van Satans leerstelling dat seks schandelijk is. Het was Satan die hen het idee had gegeven dat er iets schandelijks aan hun naaktheid was. God zei: „Wie heeft u te kennen gegeven dat gij naakt zijt?” (vers 11). De enige andere „wie” in de buurt was de slang — de duivel.

Toen de mensheid zich over de aarde begon te verspreiden, gaf God *leefregels*, waaronder de wetten die de menselijke seksuele verhoudingen regelen. In de tijd van Mozes, meer dan 2500 jaar na Adam en Eva, werden deze wetten gecodificeerd en in het Boek der Wet (de Torah) geschreven. God heeft duidelijk omschreven wat goed en wat verkeerd is met betrekking tot het seksuele gedrag der mensen.

Wat is zonde?

Gods definitie van zonde is duidelijk: „. . . zonde is de wets-overtreding” (1 Joh. 3:4, *Leidse vert.*). Krachtige wetten werden ingesteld tegen homoseksualiteit, overspel, bloedschande,

bestialiteit, travestie en andere praktijken (Lev. 18; Ex. 20-24, enz.). Het zevende gebod — „Gij zult geen overspel doen” (*Leidse vert.*) — werd gegeven ter bescherming van de huwelijksrelatie. God beoogde dat echtelijke seks een exclusieve relatie tussen twee mensen zou zijn. Dit zijn *eeuwige wetten*. Dit gebod tegen overspel was al van de vroegste tijden af van kracht. (Schrijf om ons gratis Engelstalige artikel *Were the Ten Commandments in Force Before Moses?*)

Maar de mensheid heeft op grote schaal de wetten van God die seksuele verhoudingen regelen genegeerd. Evenals in de oudheid is de samenleving van vandaag vol van allerlei seksuele zonden. Ontucht (in het algemeen seks voor het huwelijk) staat waarschijnlijk boven aan de lijst. Maar onmiddellijk daarna komt overspel (buitenechtelijke seks), mannelijke en vrouwelijke homoseksualiteit, en zelfs een walgelijke zonde als bestialiteit (mens-dier seks). De kiosken worden met pornografie overspoeld en de geest van de mensen is op seksuele fantasieën gericht. De samenleving is duidelijk verdwaald in een seksueel doolhof. In grote delen van de moderne maatschappij speelt toegankelijkheid een dominerende rol.

Zal God vergeving schenken?

Deze seksuele zonden waren 2000 jaar geleden, toen Paulus aan de Korinthiërs schreef, even algemeen als nu: „Dwaalt niet! Hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders . . . zullen het Koninkrijk Gods niet beërven. En sommigen uwer zijn dat geweest” (1 Kor. 6:10-11). God stelt duidelijk dat seksuele overtredingen iemand zullen beletten zijn Koninkrijk binnen te gaan.

Maar zal God vergeving schenken? Is seksuele zonde zo slecht dat God het niet kan of niet wil vergeven? Helemaal niet. Elke zonde is slecht. De ene soort zonde is niet groter dan de andere! Voor alle zonden is het offer van Jezus Christus vereist. Seksuele zonde is niet slechter of niet beter dan welke andere zonde ook. Ook deze kan worden vergeven.

Koning David van Israël zondigde. Hij overtrad Gods geboden — in het bijzonder de geboden tegen moord en overspel. In zijn begeerte naar Bathseba regelde David de moord op haar echtgenoot Uria en het onwettige bezit van Bathseba als zijn eigen vrouw. Bathseba bracht daarna een zoon ter wereld die vervolgens stierf, ondanks Davids berouw en beroep op God om de jongen te sparen. Het volledige verslag kunt u in 2 Samuel 11 en 12 lezen.

Maar David had bitter en diep berouw over zijn zonden. Psalm 51 bevat het verslag van zijn gebed van bekering tot God wegens zijn overspelige en moorddadige handelingen. Hij zei: „Wees mij genadig, o God, naar uw goedertierenheid, delg mijn overtredingen uit . . . reinig mij van mijn zonde. Want ik ken mijn overtredingen, mijn zonde staat bestendig vóór mij. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd . . . Ontzondig mij . . . was mij . . . Schep mij een rein hart . . . vernieuw in mijn binnenste een vaste geest” (Ps. 51:3-12).

En God vergaf David. Zijn zonde werd uitgewist. Hij bekeerde zich tot God en hij zal in de opstanding zonder schuld opstaan — vrij van het brandmerk van zonde. Zijn zonden zijn desalniettemin tot ons voordeel opgetekend. Ze zijn een les voor ons. God zal ons ook vergeven als wij berouw hebben en ons bekeren.

Geen zonde — hoe schandelijk of hoe laag ook — zal ooit tegen u gebruikt worden, indien u er berouw van heeft tegenover uw Schepper. Als u ooit betrokken was bij enige van de seksuele misstappen die in dit boekje worden beschreven, kunt u worden vergeven. God zal u niet alleen vergeven, Hij zal uw zonde zelfs vergeten. David zei van God: „Maar Gij, Here, zijt een barmhartig en genadig God, lankmoedig en rijk aan goedertierenheid en trouw” (Ps. 86:15). Verder wordt ons gezegd: „. . . Maar Gij zijt een God van vergeving, genadig en barmhartig . . .” (Neh. 9:17).

Gods bedoeling met seks

Zonde is geen „pleziertje” waarover wij berouw moeten hebben alleen maar om een strenge, hardvochtige, „ouderwetse” God te behagen. Seksuele zonden beroven juist de mensheid van plezier, vreugde en huwelijksgeluk. Gods wetten werden in werking gesteld om ons geluk te geven en vrede, veiligheid, overvloed en stimulerende, stralende vreugde. Gods wetten zijn de gave van zijn liefde aan ons. God wil graag dat wij genieten van de zegeningen die ze mogelijk maken, niet van de vloek die er onvermijdelijk uit voortvloeit als wij ze overtreden.

De belangrijkste reden waarom bijna niemand de eigenlijke rol van seks en huwelijk begrijpt wordt zelden verklaard.

Een grondige studie van de bijbel onthult dat de door God ingestelde menselijke relaties slechts voorbeelden zijn van relaties van een veel hoger plan. Gods verhouding met zijn menselijke schepping wordt duidelijk getoond als een familie-verhouding. Hij wordt beschreven als onze hemelse Vader

(Matth. 6:9). De Kerk is onze geestelijke moeder (Gal. 4:26). De Kerk gaat een huwelijksrelatie met Christus aan (Rom. 7:4; Lukas 5:34; Openb. 19:7-9). Er wordt ons gezegd dat mannen het hoofd van hun vrouw moeten zijn op dezelfde wijze als Christus het Hoofd is van de Kerk (Ef. 5:24). Momenteel is de Kerk de „verloofde” van Jezus Christus die als „een reine maagd” aan Hem zal worden voorgesteld bij zijn wederkomst (2 Kor. 11:2). Het menselijke huwelijk is een symbool en een type van deze bovenzinnelijke geestelijke verhouding met God en Christus. Is het een wonder dat God zoveel bijzonderheden geeft over hoe zo'n relatie geleid moet worden? Maar wat is de bedoeling van seks binnen het huwelijk?

Echtelijke seks werd door God aan de mensheid gegeven met het oog op drie prachtige en vreugdevolle dingen. In de eerste plaats werd seks binnen het huwelijk gegeven voor het voortbrengen van kinderen, een familierelatie van goddelijk niveau. Ten tweede moest seks de diepste en bindendste uitdrukking van echtelijke liefde en toewijding zijn, en innerlijke bezorgdheid voor de geliefde. Ten derde beschermt de huwelijksband het gezin en de stabiliteit van een natie in zijn geheel.

God heeft ook „sex-appeal” geschapen. Deze wereld heeft die uitdrukking zo verdraaid dat het alleen nog maar het vlees, het lichaam, of de vorm van het seksobject betekent. Maar ware sex-appeal tussen een toegewijde echtgenoot en zijn vrouw zetelt in het gezicht, de geest, het hart en in de onaantastbare romance tussen twee bij elkaar passende geliefden-voor-het-leven.

Per slot van rekening is seksuele verenigbaarheid een *geestelijke* relatie. Er is weleens heel juist gezegd dat het brein het grootste geslachtsorgaan is. Verenigbaarheid van seksuele handelingen volgt gewoonlijk wanneer twee geesten beiden de ander graag willen behagen. Dit is de essentie van echtelijke liefde. God heeft seks in de mens ontworpen om liefde in het huwelijk tot uitdrukking te brengen. De liefdevolle omhelzing, de liefkozing, de vurige liefdestaal tussen man en vrouw — waarbij elk de ander vertelt dat hij of zij de allerliefste, de allerdierbaarste op aarde is — de oprechte gloed van ernstige liefde, dit alles verbindt twee mensen in toenemende mate, terwijl hun leven samen verder gaat.

Zij die scheiden wegens „psychische wreedheid” hebben inderdaad een toepasselijke benaming gegeven aan de liefdeloze seks die in veel huwelijksbedden wordt bedreven: *psychische wreedheid*. Dit soort „wettige verkrachting” is in Gods ogen

even weerzinwekkend als een overspelige verbintenis. Zulke echtparen zouden zich eens goed moeten beraden op het seksuele verschil dat er tussen man en vrouw bestaat. Het voorspel van de liefdevolle omhelzingen, de liefkozingen en minnekozende woorden zijn voor haar een absolute essentie. Ook hier doet de vermaning uit Efeze 5:25 opgeld: „Mannen, hebt uw vrouw lief”. Erken dat verschil, houd er rekening mee, maak er gebruik van en heb de liefde, het geduld, het vermogen het liefdebedrijven langzaam naar een climax te voeren.

Hoe dikwijls luidt niet de evaluatie van een teleurgestelde echtgenote: „Hij maakte er nooit een feest van!”

Verzet u met alle macht tegen de maatschappelijke drang seks tot een consumptieartikel te degraderen. Tegen het proces dat sommige sociologen de „verdinglijking” noemen, waarbij geen rekening wordt gehouden met de meest naaste medemens, die men dan ook liever maar afstandelijk „relatiepartner” noemt.

Seks is voor het huwelijk. Voor een gelukkig getrouwd paar. Voor een paar dat zich de juiste opvatting wil eigen maken over seks, de diepere betekenis ervan wil leren begrijpen, de spelregels in acht wil nemen. Voor zo'n paar zal het huwelijk een steeds grotere glans verkrijgen en verspreiden!

Wat in 1934 gold, geldt nu ook. Als u *De Echte Waarheid* leest, dan zult u er de krantekoppen van morgen in aantreffen. Bijvoorbeeld: Zelfs voordat het stof van de Tweede Wereldoorlog opgetrokken was, voorspelde het moedertijdschrift van *De Echte Waarheid*, *The Plain Truth*, het snelle herstel van Duitsland en Japan. De economische (en de op komst zijnde politieke) vereniging van Europa werd voorzien, alsmede het naar voren komen van het Midden-Oosten als centrum van een gigantische strijd om de wereldmacht. Onberekenbaar weer, voedsel- en energietekorten, het ontbranden van rassen- en godsdienststrijd — dit werd jaren geleden allemaal voorspeld. Deze dingen gebeuren nu en *De Echte Waarheid* wijst aan wat de oplossingen voor de wereldproblemen zijn. Waar anders kunt u vandaag het voornaamste nieuws van morgen lezen?

de
ECHTE WAARHEID **PLAIN TRUTH** **THE**
Na zesenveertig jaar, nog

steeds z'n tijd vooruit!

DIT IDEALISME WERKT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS
 UITGESCHEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.
 Het wordt in alle landen met de werkdag gegeven zonder
 beperking van de geloofsovertuiging en waarvan de ziele geraden
 worden. Het is een van de belangrijkste berichten worden
 de belangrijkste berichten. Het is een van de belangrijkste berichten
 — 08-11-1978

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 333, 3500 AH Utrecht, (Nederland)

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institucion Ambassador, Apartado Postal 5-595, Mexico 5, D.F.

Zuid-Amerika: Institucion Ambassador, Apartado Aereo 11430, Bogota 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, St. Albans, Herts. AL2 2EG, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Arhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 2603, Manila 2801

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Rhodesië: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Salisbury

Nigeria: PMB 1006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven — het evangelie aan alle volken te verkondigen — deel te nemen.